

Salezijanski

VESTNIK

SVETNIK MED NAMI!

Vraževerje ali pobožnost?

Med evharistijo in Marijo

583

MAJ–JUNIJ

3

2013

GLASILO ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

VSEBINA

583

MAJ–JUNIJ 2013, 3

12 MARIJA **Med evharistijo in Marijo**

Čudovito povezanost med sv. Janezom Boskom in pobožnostjo prvih petih sobot občudujemo po evharistiji in Mariji. Don Bosko je v svojem sanjskem videnju o dveh stebrih videl veliko ladjo - Cerkev, ki so jo želele potopiti sovražne ladje z vsemi sredstvi: s spisi, knjigami, zažigalnimi sredstvi, topovi, puškami in železnimi kljuni. Njen kapitan je bil papež. Zgubljal je bitko. Toda sovražnik je bil premagan, ko je ladjo zasidral med dva stebra: evharistijo in Marijo.

14 MISIJONI

Pot od Dornberka do Corumbà, dolga 78 let

 Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

MAJ–JUNIJ 2013, ŠT. 3
Skupna številka: 583, letnik 86
ISSN 0353–0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik
Lektorica: Jerneja Kovšca
Grafična zasnova: mati design

6 S POTI

Čez Supergo v Turin: Cilj, ki je šele začetek

Računalniška postavitev: Salve, Patricija Belak
Foto naslovnica: Drago Gačnik
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SIS6 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

- 3 **UVODNIK**
- 4 **KOLUMNA**
Vraževerje ali pobožnost?
- 6 **S POTI**
Cilj, ki je šele začetek
- 8 **MOLIVCI**
»Bosko, rešen sem!«
- 9 **SALEZIJANSKA DRUŽINA**
Združenje nekdanjih gojenk in gojencev HMP
- 10 **MAJECEN**
V Vietnamu so že poznali don Boska
- 14 **MISIJONI**
Ernest Saksida
(1919–2013)
- 19 **MOJ POGLED**
Duhovna in materialna revščina
- 20 **DRUŽINA TRDAN**
Jezus za roko nas drži
- 22 **NOVICE**

PODATKI ZA STIK
Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA
Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

Telefon 01/42.73.028
E naslov vestnik@sdb.si
Spletna stran www.donbosko.si

JANEZ POTOČNIK
SALEZIJANSKI INŠPEKTOR

Don Bosko, dobrodošel med nami! ali Tri »bele« ljubezni

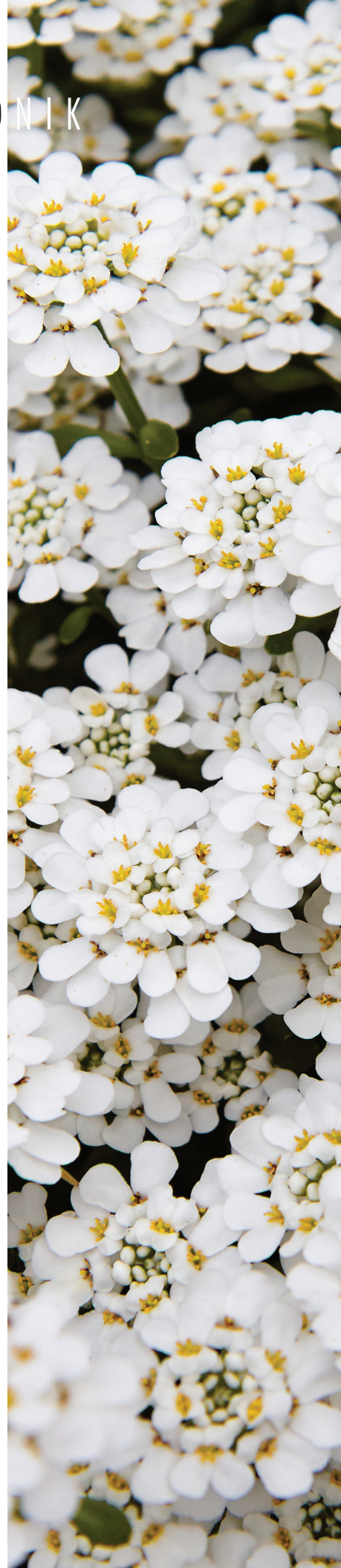
*Don Bosko, z veseljem te sprejemamo.
Ti si že naredil dolgo in bogato pot,
zato želimo tudi mi narediti korak ali dva,
si vzeti nekaj časa, ki zagotovo ne bo izgubljen,
ter priti k tebi, da se ob tvoji svetosti
tudi mi navdušimo za pot človečnosti
in za korenito življenje po evangeliju.*

*Hvaležni smo ti za vse, kar si nam dal:
za srce, ki si ga vsega daroval mladim,
za pot vzgoje, tlakovane z vero, razumom in ljubeznijo,
za pogum, da si bil vedno in povsod duhovnik,
za vizijo, ki je tvoje sinove popeljala do skrajnih mej sveta.*

*Srečanje s teboj, s tvojo »sveto desnico«,
s katero si toliko mladih vodil
»v srečo tukaj na zemlji in v srečno večnost«,
nas danes vabi, da bi v sebi poživili
»tri bele ljubezni«: do **papeža, evharistije in Marije.***

*Kot da nas znova nagovarjajo tiste tvoje preroške sanje
o ladji na razburkanem morju, obdani z morskimi pošastmi.
Zdelo se je, da ji ni rešitve, pa se pod poveljstvom »moža v belem«
zasidrana med dva mogočna stebra evharistije in Marije
varno umiri in reši življenje vseh na ladji Cerkve.
Novi mož v belem prihaja iz daljne Argentine,
kamor si ti poslal svoje prve misijonarje;
ti prihajaš med nas v Marijinem mesecu in nam govoriš:
»zaupajte v Marijo in boste videli, kaj so čudeži!«
med nas prihajaš v letu vere - njen izvir in njena krona
je sveta evharistija: poživi torej našo vero!*

*Obnovi v nas te tri bele ljubezni,
da bi tako dan za dnem premagovali viharje življenja.
Sveti Janez Bosko, prosi za nas.*

Vraževerje ali pobožnost?

JANEZ VODIČAR

SALEZIJANEC

Saj ni treba daleč, le v kakšno bolj barvito trgovinico, iz katere diši po dišečih paličicah, takih ali drugačnih aromatičnih vzhodnjaških dišavah, in lahko bomo na vsaki polici srečevali vsemogoče bolj ali manj čudne predmete čaščenja z vsega sveta.

Ni treba, da kaj kupimo, le malo napasimo oči in napolnimo svoje nosnice, lahko kaj pozvončkljamo, da bomo začutili celotno mavrico človeških nebes. Kaj vse smo si ustvarili, da bi si priklicali duhove, božanstva, Boga, boste upravičeno strmeli v taki trgovinici, če se boste iskreno in brez obveznosti sprehajali od predmeta do predmeta. Kar samo nam bo prišlo pred oči predavanje o srednjeveški Evropi, morda še kakšen spomin na potovanje npr. v

Rim s kopico svetnikov in njihovimi ostanki v bolj ali manj čudovitih relikviarijih, kako so v tistih davnih stoletjih prodajali že skoraj vsako stvar za sveto. Vraževerje je bilo na vrhuncu, zupanje v magijo tudi in v tej trgovinici se zdi, kot da se kaj dosti od takrat ni spremenilo.

V teh dneh se pri nas, bi lahko sklepali na hitro, dogaja nekaj podobnega. V skoraj srednjeveški maniri potujejo okoli ostanki sv. Janeza Boska. Kot ob raznih

takih primerih, ko slišiš, kaj vse naredijo s človekom, ki ga razglasijo za svetnika, se ti nehote utrne: »Ga vsaj po smrti ne bi pustili pri miru?!« In vendar potuje po svetu, zbira množice, ki ob teh ostankih molijo, proslavljajo, se povezujejo. »Sodi to še v naš čas?« se lahko kljub vdani pobožnosti k temu svetniku porodi v dnu duše. Ne bojmo se takih pomislekov, ker drugače bi to lahko bilo kot v kakšni vzhodnjaški trgovinici, kjer lahko kupite skoraj dobe-

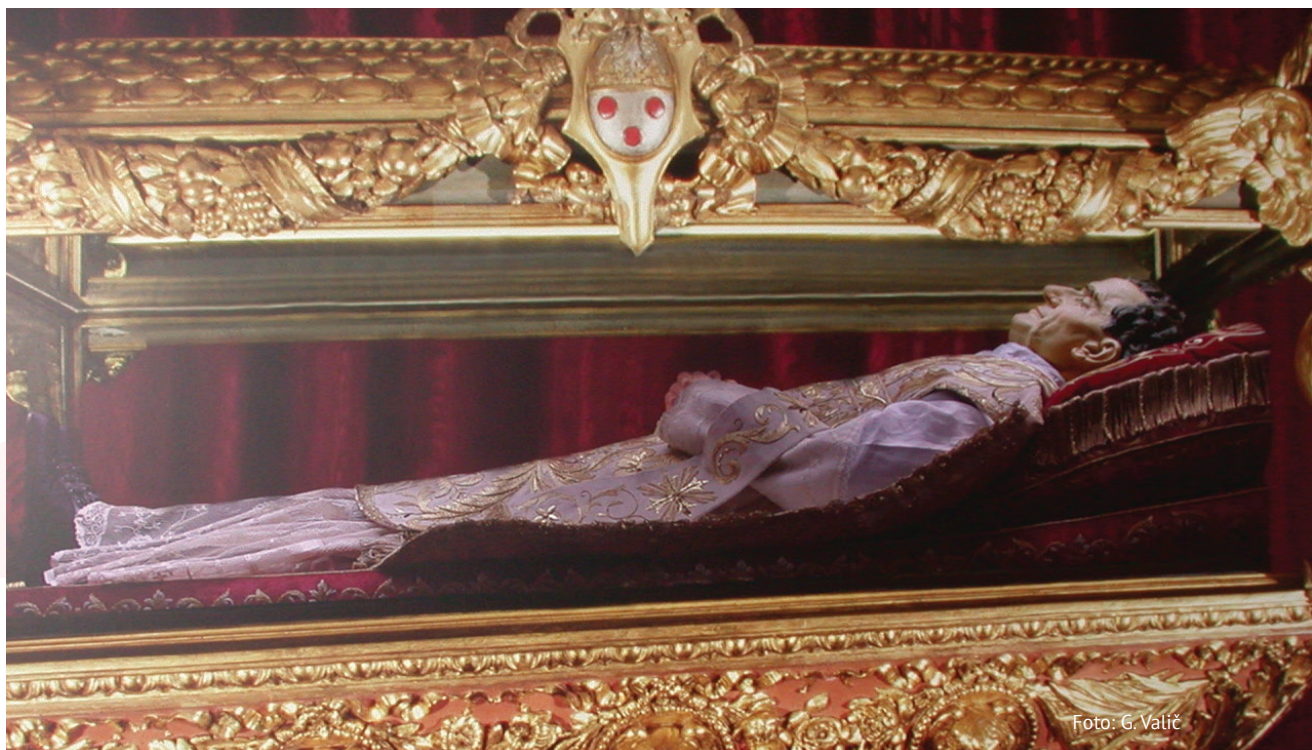

Foto: G. Valič

sedno telefonsko povezavo s kakšnim angelom, z duhovi pa tako in tako po zelo ugodni ceni. Srednjeveške zlorabe in tudi sodobne zablode ne morejo izničiti človeškega prepričanja, da je človeško telo nekaj posebnega. Ne zaradi svoje biologije ali psihologije, ampak zaradi enkratnosti človeka, ki je to telo. Še tako drobna kost, droben ostanek tega ali onega dela človeka, je utripal in bil povezan s celotnim človekom, z njim je živel, se veselil, trpel, se trudil in zmagoval. Ravno vera, da smo kot človek celota in ne nek na silo strpan duh stisnjen v bolj ali manj primerno telo, nas loči od mnogih verstev tudi s sodobnega trga najrazličnejših ezoteričnih gibanj. Saj tudi v Cerkvi nismo bili čisto prepričani, zato smo tako nelagodno delali z besedo 'meso' v molitvi Angelovega češčenja in šele pred časom

vrnili v Apostolsko veroizpoved trditev, da verujemo v vstajanje mesa.

Ne mislite, da je dovolj, da si preskrbite ostanek tega ali onega svetnika ali da se prebijete v prvo vrsto in se dotaknete relikvij sv. Janeza Boska in boste že na pol v nebesih. Še zdaleč ne, ne gre za magijo, gre za življenje. Če se prepustim zavesti, da je pred mano nekaj takega, kar je nekoč utripalo za mlade in z njimi delilo življenje tako močno, da to živi po več kot stoletju in pol in to po celem svetu, bo moje češčenje pravo. Prav v tem smislu bom iz tega zaživel tudi sam. Ne gre za preprost molilni mlinček, ki ga navijem in moli namesto mene, gre le za spodbudo, za premislek in vir moči, da sam kaj naredim iz svojega življenja, da se v moje telo preseli moč tistega, ki je umrl in vendar v moči vere živi naprej.

Naj nas ne bo strah, da smo ob češčenju relikvij sv. Janeza Boska nasedli stari človeški potrebi, da izbira bližnjice preko magije do stvari, ki jih sam noče, ne zmore ali ne zna opraviti. *Ne gre za bližnjico, gre za vzpenjačo*, ki nas lahko dvigne nad malodušje ob pogledu na mlade danes. S sv. Janezom Boskom ne moremo nad njimi obupovati, v njegovi bližini bomo gotovo našli kaj vrednega, da z mladimi, naj bomo sami mladi ali stari, upamo, se trudimo in verjamemo v boljšo prihodnost nas vseh.

Cilj, ki je še **začetek**

Bazilika
na Supergi

MARKO SUHOVERŠNIK

SALEZIJANEC

Mnogo poti vodi iz idiličnega monferratskega podeželja v veliko turinsko kotlino, obdano z vencem zasneženih Alp, od Monte Rose na severu preko samega Mont Blanca v ozadju ter pokončnega Monte Visa na jugozahodu.

Don Bosko se je ob koncu bogoslovja v Chieriju preselil v Turin, kjer je 5. junija 1841 prejel duhovniško posvečenje, nato pa še tri leta nadaljeval teološke študije v cerkvenem konviktu. Povezav med tema dvema krajema je kar nekaj. Meni najlepša, čeprav ne najkrajša, vodi po idiličnem borovem gozdu mimo Pina Torineseja vse do 672 metrov visoke Superge, ki bdi nad Turinom. Kolikokrat je don Bosko prišel semkaj s svojim oratorijem! Mirna, tudi za ko-

lesarje primerna pot nudi idilične, urejene prostore za oddih ali piknik. Za vse, ki se jim mudi, pa je sodoben svet skrajšal čas potovanja skozi tunel po ozki dolinici, ki se odpre prav na obrežju Pada med Supergo in Kapucinskim hribom.

Turin, danes skoraj milijonsko mesto, skupaj z Milanom in Genovo predstavlja gospodarsko in industrijsko silo italijanskega škorinja. Kot v don Boskovih časih tudi danes polno priseljencev z juga

Čez Supergo v Turin

Oba foto: P. Belak

in iz t. i. tretjega sveta. Prepričljivo je to videti na eni glavnih ulic med osrednjo tržnico in Valdoccom, kjer je s skupinami priseljencev zaseden vsak vogal in križišče, kjer se dnevno dogajajo ulični pretepi, kraje in celo uboji.

To omenjam zato, ker tudi don Bosko ni prišel v Turin na izlet ali dopustovat, temveč spoznavat in se učiti realnosti življenja. Cerkev sv. Frančiška Asiškega je nekakšen začetek njegovega pastoralnega delovanja, ki je za vedno zaznamoval to podalpsko mesto.

Tiha in poglobljena nova maša ob asistenci njegovega duhovnega voditelja Jožefa Cafassa 6. junija 1841 ter srečanje z Jernejem Garellijem 8. decembra istega leta, pa četudi nekateri strokovnjaki dvomijo o njegovi pristnosti, sta

se zgodila prav v tej cerkvi. Oltar in zakristija. Kot simbola njegove duhovne globine in človeške bližine. Nekajkrat predelana cerkev, katere začetki segajo v davno leto 1215, je v senci takratne Consolate ali današnjega Valdocca ostala »frančiškovo« navadna in skromna cerkev.

Kar težko si je danes predstavljati širne poljane in predmestne zaselke tega dela mesta, kjer je danes Valdocco. Razlegali so se prav tja do sotočja Pada in Dore, kamor so perice nosile prat perilo, moški so si dajali duška po beznicah in gostilnah, takratni mladi priseljenci pa so se potikali tod, išoč delo in prenočišča, kjer jih ni čakalo nič spodbudnega, prej prekrški, kriminal in boj za preživetje.

A nikakor ne gre prezreti tudi druge plati tega

mesta svetnikov, kakor ga nekateri imenujejo. Prav prijetno se je sprehoditi pod arkadami do kraljevih palač in stolnice ali pa do simbola Turina, stolpa Mole Antonelliana. Pečat sodobnemu mestu sta dala tako Fiat kot Juventus. Duhovni pečat pa se odraža v Cottolengovi Hiši Božje previdnosti, nekdanjem Caffasovem cerkvenem konviktu, ustanovah markize Barollo, prehiten družbeni nauk Cerkve v Murialdovem delovanju, misijonskem delu Jožefa Allamana in sodobnejšem delu Katoliške akcije Pier Giorgia Frassatija. In še mnogo jih je. In z vsemi je bil na nek način povezan don Bosko s svojim Valdoccom.

Mesto Turin,
panorama

»Bosko, rešen sem!«

IVAN TURK

VODITELJ SALEZIJSKEGA
MOLITVENEGA ZDRUŽENJA

Sv. Janez Bosko je posebno pozornost posvečal izbiri zaupnih prijateljev. V Spominih piše: »Držal sem se obljube, ki sem jo dal materi: prijateljil sem se s tistimi, ki so imeli radi Božjo Mater, ki so pridno študirali in se vzorno vedli ... Posebej sem si izbral najboljše fante : Vilija Garigliana, Janeza Giacomellija in pa Lojzeta Comolla. Ti trije prijatelji so bili pravi zaklad.«

O Lojzetu Comollu zapiše: »Dokler ga je Bog ohranjal pri življenju, sva bila velika prijatelja. Med počitnicami sem pogosto zahajal na njegov dom, on pa je prihajal k meni. V njem sem resnično videl 'svetega fanta' in ga imel rad, ker je bil obdarjen z redko dobroto. Ko sva bila skupaj, sem mu pomagal pri študiju in ga posnemal v dobrem.

Najino prijateljstvo je bilo tako globoko, da sva se odkrito pogovarjala o vsem, kar bi se nama utegnilo zgoditi.

Ko sva nekega dne prebrala odlomek iz življenja nekega svetnika, je eden nekoliko v šali nekoliko zares rekel: 'Lepo bi bilo, da bi tisti od naju, ki bo prvi umrl, prišel in sporočil drugemu, kako je na oni strani.' Potem, ko sva se o tem še večkrat pogovarjala, sva se dogovorila: 'Prvi, ki umre, bo, če Bog to dopusti, prišel in drugemu povedal, ali je zveličan.'

Lojze Comollo je umrl 2. aprila 1839. Naslednji večer smo ga žalostni pokopali v cerkvi sv. Filipa.

Tistega večera sem šel spat skupaj s kakšnimi dvajsetimi bogoslovci. Proti pol dvanajsti se je po hodnikih razlegal silen hrup. Zdelo se je, kakor da se vratom spalnice približuje velik voz, v katero je vpreženih veliko konj.

MOLITVENI NAMENI

MAJ

Svetnik med nami. Prosimo, da bi romanje relikvij sv. Janeza Boska v Sloveniji spodbudilo mlade, da bi si zastavili vprašanje: kaj pa, če Bog tudi mene kliče, da bi uresničil svoje mladostne sanje kot član salezijanske – don Boskove družine ...

JUNIJ

Molimo za letošnje diakone, ki se pripravljajo na duhovniško posvečenje, da bi dar duhovništva sprejeli kot poseben božji dar in ga potem živeli v zvestobi dani obljubi.

JULIJ

Molimo, da bi svetovni dan mladih v Braziliji spodbudil vse mlade kristjane, da postanejo učenci in misijonarji evangelija.

Zamolkel hrup je bil iz minute silnejši, kakor grmenje. Vsa soba se je tresla. Prestrašeni bogoslovci so poskakali s postelj in se stisnili v kot. Tedaj se je sredi tistega trušča zaslíšal jasen glas Lojzeta Comolla, ki je trikrat ponovil: *'Bosko, rešen sem!'*

Hrup so slišali vsi bogoslovci, številni tudi Lojzetov glas, niso pa razumeli besed. Spominjam se, da me je bilo prvič v življenju pošteno strah. Tako zelo, da sem hudo zbolel in bil na tem, da me pokopljejo.

Nikomur ne bom nikdar svetoval, naj se dogovori kaj podobnega, kakor sva se midva z Lojzetom. Bog je vsemogočen, Bog je usmiljen. Navadno se ne ozira na takšne pogodbe. Včasih pa v svojem neskončnem usmiljenju dovoli, da se uresniči, kakor so se meni.«

Združenje nekdanjih gojenk in gojencev hčera Marije Pomočnice

s. IRENA NOVAK
HČI MARIJE POMOČNICE

Na pobudo bl. Filipa Rinaldija in s. Caterine Arrighi se je v Turinu skupina nekdanjih oratorijank leta 1908 organizirala v Združenje. Okrog sebe jih je zbrala hčerka legendarnega Karla Gastinija, ki je organiziral prvo skupino nekdanjih rokodelcev v valdoškem Oratoriju, da so prišli leta 1870 voščit don Bosku za god. Te žene so se vrnile v "svoj" oratorij in ohranjale povezanost s "svojimi" vzgojiteljicami, da bi gojile medsebojno solidarnost ter se udeleževale pri družbenem napredku žena.

Od leta 1911 se je skupina hitro širila številčno, pa tudi geografsko, saj so nastajale nove skupine v krajih, kjer so delovale skupnosti hčera Marije Pomočnice, tako v Italiji kot v drugih deželah. Z neverjetno podjetnostjo so te žene, ki so rastle v šoli sv. Janeza Boska in sv. Marije D. Mazzarello, izumile načine konkretne solidarnosti ter vzgojne dejavnosti, ki je bila namenjena mladim, otrokom, materam, učiteljicam in kmeticam. Ustanovile so večerne šole za gospodinske pomočnice in za priseljenke, brezplačne poklicne šole, neke vrste zdravstvene zavarovalnice za primer bolezni kakšne od članic in hranilnice, informativne točke, premične knjižnice, gledališke skupine.

Združenje je v svojem razvoju dobilo tudi civilno-pravno osebnost, ob 100-letnici

don Boskove smrti (1988) pa mu je bila tudi uradno priznana pripadnost salezijanski družini.

Člani združenja nekdanjih gojenk/cev HMP so vsi tisti, ki so bili deležni izobrazbe in vzgoje v kakšni od ustanov HMP, ne glede na njihovo versko, kulturno, družbeno ali narodno pripadnost. Uradni člani pa postanejo s formalnim pristopom in sprejemom zahtev Statuta. Člani lahko postanejo tudi tisti, ki niso obiskovali nobene vzgojne ustanove HMP, poznajo pa salezijanske vrednote in jih sprejemajo za svoje.

Vsaka nekdanja gojenka in gojenec si prizadevata za svojo osebno rast po don Boskovem preventivnem sistemu, ki ga označuje trinom: razum, vera, ljubeznivost. To se izraža v človeških vrednotah spoštovanja, vere in solidarnosti. Poseben pečat jim daje morneška ka-

rizma sv. Marije D. Mazzarello, ki se izraža v čutu in skrbnosti za potrebe drugega.

Združenje svojim članom omogoča medsebojno prijateljsko povezanost ter skuša biti posebno blizu tistim, ki se nahajajo v kakšni življenjski stiski. Udeležujejo se na področju solidarnosti, sredstev družbenega obveščanja, v delu za razvoj dostojanstva žene, družine, življenja in sodelujejo na ravni krajevnih Cerkev in v poslanstvu salezijanske družine.

V Sloveniji obstaja skupina nekdanjih gojenk, ki so prejemale vzgojo predvsem v prvi skupnosti HMP na Karlovški ulici v Ljubljani v obdobju pred vojno in te so tudi formalno organizirane. Počasi pa se oblikuje skupina tistih, ki so bili deležni skrbne pozornosti HMP na raznih duhovnih srečanjih in predvsem v okolju vrtca Lavra.

V Vietnamu so že poznali don Boska

TONE CIGLAR

VICEPOSTULATOR
V POSTOPKU ZA BEATIFIKACIJO

Don Boska so v Vietnamu poznali že pred beatifikacijo (1929), največ po zaslugi generalnega vikarja v Phat Diemu, Luka Lija, vietnamskega duhovnika, ki je poskrbel za prvo knjigo o don Bosku v vietnamščini. Vietnamci so v don Bosku odkrili »očeta sirot«, kar jim je takrat najbolj ugajalo. Prva prošnja za salezijance je prišla že leta 1927; apostolski delegat v Hanoju je takrat pisal inšpektorju Canazeju, »da bi salezijanci ustanovili hišo v deželi vietnamskih mučencev«.

Majcen je dobro poznal don Boskovo prizadevanje za misijone. »Don Bosko je v svojih sanjskih videnjih »videl« Vietnam. Napisal je Zgodovino Cerkve, vendar v njej ni niti črkice o Vietnamu. V sanjah je govoril o krajih med Indijo in Kitajsko. Don Bosko se ni spuščal v politiko, nič ni govoril o tem, kar bi ljudi ranilo; gotovo pa je bil proti kolonizaciji Francozov. O Vietnamu ni mogel govoriti, ker tega imena takrat še ni bilo. Ko sem leta 1935 prišel v Vietnam, so vsi govorili o Anamu. Ko sem prišel drugič in rekel učitelju, kako težka je govornica Anamitov, se je g. Khac razjezil: 'Razjezite me, če rečete Anamit.' 'Kako pa naj rečem?' ga vprašam. 'Mi smo Vietnamci, ne pa Anamiti, ljudje, ki so jih Kitajci podvrgli in zas-

žnjili.' Od tedaj sem jaz stalno govoril o Vietnamcih, Francozi pa še naprej o Anamitih.«

DON BOSKA SO ŽE POZNALI

Don Bosko je odločilno vplival na duhovnika Seitz. Znano nam je, da je don Bosko iskal sredstva za svoje ustanove po Franciji. Vietnamski duhovniki in francoski misijonarji so poznali don Boska. Vendar nobeden, ki ni bil Francoz, ni dobil dovoljenja za bivanje v Vietnamu. Majcen je bil prvi, ki je po prizadevanju Seitz dobil dovoljenje. V letih 1935–1940 je Majcen bil na ogledih v hanojskih šolah in semeniščih. Čudil se je, ko je videl po mnogih razredih don Boskovo sliko, ne po zaslugi salezijancev, ki jih tam še ni bilo, ampak pa prizade-

vanju francoskih in vietnamskih duhovnikov.

Velik vpliv na msgr. Seitz je imel tudi Francis Dupont, salezijanec iz Lyona. Ta je bil misijonar na Japonskem, pri znamenitem Cimattiju, zelo inteligenčen; tiskal je časopis za mladino. Poklican je bil v vojno. Majcen ga je srečal v Hanoju (1940) in se z njim pogovarjal o možnosti prihoda salezijancev. V njem je Seitz spoznal prijatelja istih misli pri delu za sirote. Seitz je zbiral vietnamske sirote Ho Ši Minhovih pohodov, Dupont pa ga je učil don Boskove vzgojne metode. Vendar je Dupont padel leta 1945, zadet od Ho Ši Minhovih borcev. Vietnamci ga nimajo za prvega salezijanca v Vietnamu, saj je Dupont skrbel za otroke francoskih vojakov. Seitz se je v delu

za sirote čutil osamljenega. Zato je hotel dobiti salezijance. Deset let je vsak dan s sirotami molil pet očenašev, da bi prišli salezijanci. To je povedal na slovesnem sprejemu v Hanoju 1952 in dostavil: »Glejte, sedaj sta dva tukaj!«

RAČUNI, RAČUNI ...

Majcen se spominja: »Z denarjem je bilo treba krpati, kakor smo vedeli in znali. Država pa je zahtevala natančna poročila. Tako me je nekega dne poklical ravnatelj socialnega skrbstva, kateremu je ekonom predložil račune. Vprašal me je, ali so računi točni. Nekoliko sem se popraskal za ušesi, potem pa iskreno povedal: 'Gospod, prisežem vam, da računi niso točni!' Potem mi je povedal, kako naj delamo. In postala sva prijatelja. Potem mi je večkrat preskrbel tudi gmotna sredstva. Tako nam je kljub vsemu uspelo urediti igrišča za otroke. Pravo odkri-

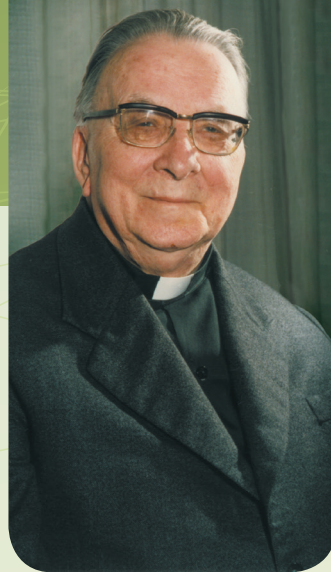
tje za otroke je bil nogomet, ki so ga poslej lahko igrali na dvorišču. Vsak fant je dobil obleko, čevlje in kapo. Kako ponosno so hodili in drug drugega ogledovali!

Konec šolskega leta je pomenil zame nov napor, saj smo fantom, ki so končali šolo, morali poiskati delo in stanovanje za naprej. To je delo očeta, ker pa tega sirote nimajo, je bil to Majcen, zato sem jim kot oče moral poskrbeti za življenje. V juniju sem organiziral veliko loterijo (med dobitki so bili tudi trije jeepi). Tudi s tem se je nateklo nekaj denarja za sirote.«

POD MARIJINIM PLAŠČEM

Vse bolj so se napovedovali težki časi, namreč zmaga Ho Ši Minhovih komunistov. Ho Ši Minh, ki je na volitvah 1944 in 1946 izgubil in bil v manjšini, ni odnehal. Ko smo z vsemi močmi delali za uboge, so komunisti na severu (ob meji s Kitajsko) pod generalom Giapom preganjali ljudi z domov in na njih mestih gradili utrdbe in kasarne. Reka ljudi se je stekala v Hanoj. Tudi zaradi tega je bilo manj pomoči za naše sirote.

Blizu sirotišnice so redemptoristi imeli zavod s cerkvijo, ki je bila zelo obiskana. »Nekega dne, ko sem jih obiskal v spremstvu msgr. Seitz, so mi rekli: 'Salezijanci boste s svojo Marijo Pomočnico izgubili bitko v Vietnamu, ker smo redemptoristi že povsod razširili pobožnost do Marije Večnega pribežališča.' Nisem se dal zмести in sem jim odgovoril: 'Nobene bitke ne bomo izgubili, ker je Marija Pribežališče ista kot Pomočni-

ca Cerkve in Mati krščanskega ljudstva.' Škofje so vietnamski narod posvetili Mariji. Salezijanci pa smo takoj vpeljali blagoslov Marije Pomočnice.«

PRVI KANDIDATI ZA SALEZIJANCE

»Brazilec Bogo Generoso, ki je prišel julija 1953, je bil posrečen značaj, zato so ga mladi imeli zelo radi. Med počitnicami smo tudi sprejeli prve fante za aspirante (kandidate), ki so pozneje skoraj vsi postali salezijanci. Posebej z ministranti je delal Bogo in prav izmed teh je bilo največ salezijancev. Pokazalo se je kot nujno, da smo znotraj sirotišnice oddelili večje fante od manjših. Manjši so bili večkrat žrtve starejših.

Prišlo je drugo andrejevo (1953); obiskal nas je škof Seitz ter mnogo uglednih cerkvenih in civilnih osebnosti. Ti so se čudili, kako je vse urejeno. Seitz je bil presrečen, ko je videl tako očiten uspeh salezijanskega dela; zato je dejal: 'Kdor je z ubogo mladino, temu gotovo Bog pomaga!' Slovesno smo proslavili desetletnico obstoja sirotišnice (1943–1953). Seveda, sedaj nas je bilo že več salezijancev in smo si delo že dobro razdelili; jaz pa sem bil prav na moj godovni dan imenovan za ravnatelj.«

*Z zaupanjem se izročam Mariji,
da bi tudi jaz bil
»Gospodova dekla«:
ponižen, močan
in krepak kot don Bosko.
Oh, da bi bil Gospod z menoj,
da bi z Marijo naredil
velike reči, ki jih svet pričakuje.
Napolni nas vse z neizčrpno
ljubeznijo Jezusovega Srca,
da postanemo res pričevalci
te neizčrpane Božje ljubezni
mladini, temu svetu ...
O tem premišluj vsak dan.
To naj bo tvoj vsakdanji način
življenja, da bi te vnemala
Kristusova ljubezen,
kot je don Boska po Mariji,
moji mami.*

Ob Konstitucijah 38

Med evharistijo in Marijo

MARKO KOŠNIK

Čudovito povezanost med sv. Janezom Boskom in pobožnostjo prvih petih sobot občudujemo po evharistiji in Mariji. Don Bosko je v svojem sanjskem videnju o dveh stebrih videl veliko ladjo - Cerkev, ki so jo želele potopiti sovražne ladje z vsemi sredstvi: s spisi, knjigami, zažigalnimi sredstvi, topovi, puškami in železnimi kljuni. Njen kapitan je bil papež. Zgubljal je bitko. Toda sovražnik je bil premagan, ko je ladjo zasidral med dva stebra: evharistijo in Marijo.

Gre za zgodovinsko vide-nje, ki se na podoben način razodene vidkinji s. Luciji v Fatimi. Marija ji naroči, naj ljudje opravljajo pobožnost petih prvih sobot, tako da gredo k spovedi, prejmejo sveto obhajilo in zmolijo rožni venec v stanju milosti z namenom zadoščevanja za žalitve presvete Device Marije, ki žalostijo njeno brezma-dežno Srce.

Časi spokornosti, ko se ljudje še posebej zatekajo k tej pobožnosti, so navadno časi velikih preizkušenj, gorja in zla, ki zajamejo »uboge Evine otroke« v tej »solzni dolini«. »Od obhajanja te pobožnosti in z njo povezane posvetitve

brezmadežnemu Srcu sta od-visni vojna in mir na svetu,« je nekaj mesecev (19. marca 1939) pred začetkom druge svetovne vojne zapisala s. Lucija.

Na Slovenskem je prvoso-botno pobožnost z vso vne-mo pospeševal ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman prav v času velikega gorja druge svetovne vojne. Škof se je navezal na posvetitev kato-liške Cerkve in vsega sveta 31. oktobra 1941, ki jo je iz-vršil Pij XII. med radijskim nagovorom portugalskim katoličanom. Fatimska vidki-nja Lucija je v zavesti, da se mora ta pobožnost razširiti po vsem svetu, 2. decembra

1940 pisala papežu Piju XII.: »Prosim Vašo Svetost, da raz-širite to pobožnost po vsem svetu.« Fatimski dogodki so v letu 1942 postali še bolj bli-zu in znani tudi med Sloven-ci. Salezijanec Srečko Zamjen je v knjigi Fatima opozoril na sporočilo, ki ga je Marija pro-ti koncu prve svetovne vojne 13. julija 1917 dala otrokom Frančišku, Jacinti in Luciji: »Bog hoče, da se ljudje spre-obrnejo, če pa se ne bodo, bo pod naslednjim papežem izbruhnila druga, še hujša vojska. Ko boste videli neko noč neznano svetlobo, vedite, da je to zank, ki vam ga daje Bog, da je blizu kazen za toli-ko njegovih zločinov: vojska,

lakota, preganjanje Cerkve in papeža ... Prišla sem, da dosežem posvetitev sveta mojemu brezmadežnemu Srcu in zadostilno obhajilo na prve sobote v mesecu. Če bodo poslušali moje želje, bo gorje odvzeto ali omiljeno ... Končno bo moje brezmadežno Srce slavilo zmago».

Škof Rožman je želel temu pridružiti svoje vernike, ki so tako trpeli v času okupacije in revolucije. Vsem je bila v spominu neznana svetloba v noči med 25. in 26. januarjem 1938, vidna po vsej Evropi, tudi v Sloveniji (racionalistično so jo razlagali kot izredni severni – polarni sij). V začetku leta 1943 je zato povabil svoje vernike, da bi s posvetitvijo Marijinemu Srcu izpolnili Marijino povabilo iz Fatime. Posvetitev naj bi se zgodila v nedeljo, 30. maja 1943, v soboto pred tem pa naj bi bil spokorni in spravni dan. Po vseh župnijah, kjer je bilo mogoče, so opravili osebno (družinsko) in župnijsko posvetitev Mariji. Po mnogih slovenskih domovih so obesili sliko Srca Jezusovega in Srca Marijinega. V Ljubljani pa so pripravili posebno spravno slovesnost.

Glavna spravna slovesnost je bila torej zadnjo soboto v maju leta 1943 na Rakovniku. Bil je to »pretresljiv dan« s procesijo, ki jo je vodil škof Gregorij Rožman s križem, bogoslovci pa so nosili podobo brezjanske Marije Pomagaj. V procesiji je bilo 25.000 vernikov razvrščenih po župnijah z župniki s križem v rokah: »tri ure so korakale urejene množice in skupine iz vseh šol ... proti cilju /na rakovniškem stadionu/. Po ulicah in prav tako po stadionu je odmevala molitev rožnega

Bazilika Marije Pomočnice, Turin

venca, petje Marijinih prošenskih pesmi in litanij».

Današnji čas ni dosti drugačen od opisanega zgoraj. Slovenski narod se je posvetil Mariji v prvem letu samostojnosti na praznik Marijinega vnebovzvetja leta 1991. Bili smo obvarovani velikih nevarnosti. Še vedno živimo v razmerah, ko je notranji mir ogrožen, ko družine vse bolj opuščajo vsakdanjo molitev in evharistijo. Lahko smo prepričani, da je ta spravna in zadostilna pobožnost danes še toliko bolj potrebna kot nekoč. Njeno obnavljanje nas bo vodilo do poglobljenega krščanskega življenja in od nas odvrnilo mnogo stisk in nevarnosti.

Marija je don Bosku navdihnila prerokške sanje, da je svojim fantom in salezijancem priporočal, naj barko

svoje vere zasidrajo med dva stebra: evharistijo in Marijo. Naročila mu je, naj jo kličejo z imenom: Marija, pomoč kristjanov. In prav tako naroča tudi nam, kar je Marija obljubila desetletni Luciji pri drugem prikazanju: »Ne izgublaj poguma! Jaz te ne bom nikoli zapustila. Moje brezmadežno Srce bo tvoje pribežališče in pot, ki te bo vodila k Bogu«.

O Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas večnega ognja in privedi v nebesa vse duše, posebno tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja.

FATIMSKA MOLITEV

MISIJONI

Pot od Dornberka do Corumbà, dolga 78 let

ERNEST SAKSIDA (1919–2013)

TONE CIGLAR

»Do danes ne najdem človeške razlage za to, da sem imel toliko poguma in zmožnosti zapustiti vse in iti v misijone. Ne morem izključiti delovanja Boga, ki me je po mojem najglobljem prepričanju hotel imeti med ubogimi. Tam je bil moj prostor, Gospod je tako določil.« Tako je zapisal misijonar Ernest Saksida v svojih spominih. 13. marca 2013 je v mestu Corumbà v Braziliji sklenil svoje zemeljsko življenje v 94. letu življenja. V svetišču Marije Pomočnice smo 20. marca, sedmi dan po smrti, zanj opravili mašo zadušnico.

V misijone je odšel davnega leta 1935, ko še ni dopolnil niti sedemnajst let, in celih 78 let ostal zvest svojemu poklicu. V misijone so odhajali mladi; tako so se v deželi svojega prihodnjega delovanja dobro naučili materne jezika ljudi, dodobra spoznali kulturo in okolje, v katerem bodo delovali. Mladi so se lažje prilagodili drugačnemu načinu življenja, saj je bila vedno navzoča nevar-

nost, da bi misijonarji ne bili samo tujci, ampak tudi tuji.

DODELJEN V CORUMBÀ

Leta 1950 je bil kot mlad duhovnik bil dodeljen zavodu v mestu Corumbà. Tu je dejansko doživel pravo razodetje, po katerem je spoznal Božji klic, ki ga je vabil, naj postane vse ubogim. Ob nedeljskih popoldnevih je spoznal svet bede, kriminala, zasvojenosti,

družinskih tragedij, ljudi brez prihodnosti v obupni sedanosti. Začel je zahajati mednje. Potem je zaslišal klic, naj ostane in živi z njimi. Iz lepo urejenega, udobnega in preskrbljenega življenja se je preselil v leseno barako, sam je postal del najbolj ubožnega in tudi zloglasnega predmestja Corumbà ob reki Paragvaj ob meji z Bolivijo. To je bilo aprila leta 1961. Takrat se je preselil med najbolj revne v preprosto leseno

Foto: arhiv ASD

barako, v kateri je zaživel Don Boskovo deško mesto, ki aprila letos praznuje 52-letnico delovanja.

SKRBI ZA REVEŽE

»Koliko kričanja je po teh barakah, pretefov po družinah, poskusov uboja lastnih otrok. To, kar zaslužijo, zapijejo ali pa jim drugi ukradejo«, se spominja Saksida. »V Corumbà, v naši mestni skupnosti, nas obkroža 7200 revnih družin; od teh jih 4000 živi v hudi bedi. Čeprav iz te bede rešimo 2150 otrok, ni mogoče pustiti drugih, da bi bili prepuščeni sami sebi, ter pred njimi zapreti oči in srce. To so otroci ceste, saj sami pravijo 'moja hiša je cesta'. So ptički, ki so res zleteli iz kletk.« V šoli je redno 2100 gojencev, zraven še mnogi drugi programi, ki pomagajo

mladim, da se usposobijo za človeka vredno življenje.

DON BOSKOVO DEŠKO MESTO

Don Boskovo deško mesto, slovensko. Laiški misijonarji prostovoljci, kar pet jih je bilo iz Slovenije. Mnogi posamezniki ali družine so se odločili za posvojitev ubogih otrok na daljavo, za katere so plačevali določen mesečni prispevek, da so lahko končali osnovno in srednjo šolo.

Misijonar Saksida je za svoje plemenito poslanstvo na vzgojnem, socialnem in karitativnem področju dobil številna odlikovanja in priznanja vse do najvišjih državnih Brazilije. Univerza Brazilije mu je tudi podelila častni doktorat. Domovina se ga je spomnila 1996. ob 700-letnici rodnega Dornberka, ko ga je Občina Nova Gorica imenovala za častnega občana.

»Božji načrti so skrivnostni in nič ne vem, zakaj je Bog prav mene vključil vanje. In to v Corumbà. Zakaj je prav meni tako očitno pokazal barake, reveže, otroke ceste? Zakaj je prav meni ganil srce, da sem jih vzljubil in zanje ustanovil previdnostno delo Don Boskovega mesta? Strmim, občudujem in se zahvaljujem. Vidim,

da se je Bog velikokrat vmešal v moje življenje. On ga je vodil. Bil sem le orodje njegove previdnostne skrbi za revne otroke. 'Velike reči mi je storil On, ki je mogočen in je njegovo ime sveto.' Ne meni, Bogu naj bo čast in slava in hvala in zahvala! Za pot od Dornberka do Corumbà, ki je dolga 78 let. Kako srečen sem, da sem jo smel prehoditi. Kako srečen bi šele bil, če bi se našli drugi, ki bi nadaljevali tam, kjer bom jaz nehal. Morda boš to ti, dragi mladi bralec, ki se ti ta trenutek niti ne sanja, da Bog računa nate. Na pot torej!«

Vedno je upal, da se bo njegovo delo nadaljevalo: »V sebi sem gojil vedno močno prepričanje, da je to delo bilo dobro, navdihnjeno od Boga in ne od lastne sebičnosti ali domišljavosti. Zato Gospod ne bo dopustil, da bi propadlo ali se usmerilo drugam; to me je pomirjalo.«

Umril je z eno samo bolečino: ni mu uspelo, da bi mu kdo iz rodne Slovenije sledil in nadaljeval delo, za katerega je daroval vse, ker je premogel. Upajmo, da bo z nebes lažje podprl to zamisel ... Mar smo nehali upati, da Bog kliče tudi danes mlade in stare na pot oznanjevanja Jezusove veselega oznanila?!

Ernest Saksida
v Don Boskovem
deškem mestu

KEREČEV SKLAD

V »Kerečev sklad za salezijske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 16. februarja do 1. aprila 2013 darovali:

S. Mrzel, R. Brezavšček, A. Lah, A. Zupančič, I. Meglen, župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki. Bog povrni!

SREDA
1

ČETRTEK
2

PETEK
3

SOBOTA
4

NEDELJA
5

PONEDELJEK
6

TOREK
7

SREDA
8

ČET
9

MARIBOR

IG, KUREŠČEK

BREZJE, BLED

LJ-GORNJI TRG

SEVNICA,

RADLJE

OPČINE, ANKARAN

ŠENTRUPERT
NA DOLENJSKEM

LJ-STOLNICA
LJ-FRANČIŠKANI

Romanje relikvij sv. Janeza Boska

Škofija CELJE

CELJE - DON BOSKOV CENTER

- Sobota, 11. maj:** 17.00 sprejem, program ob sprejemu
19.00 sv. maša ob sodelovanju mladih
20.30 duhovni večer **za mlade iz župnije, dekanije in škofije**
- Nedelja, 12. maj:** 8.00 sv. maša, osebna počastitev, molitev
10.00 sv. maša: *škof dr. Stanislav Lipovšek*, slovo (12.00)

SEVNICA

- Četrtek, 9. maj:** 8.45 sprejem, program
10.00 sv. maša, osebna počastitev, molitvene ure
17.00 sv. maša (tudi za veroučence), osebna počastitev, slovo (17.30)

Škofija KOPER (in Opčine pri Trstu)

ANKARAN

- Sobota, 4. maj:** 18.30 sprejem
19.00 sv. maša: *škof dr. Jurij Bizjak*, osebna počastitev
20.00 duhovni večer **za mlade iz župnije, dekanije in škofije**

OPČINE (IT)

- Sobota, 4. maj:** 14.30 sprejem
15.00 sv. maša (v SLO in ITL), slovo (17.30)

Nadškofija LJUBLJANA

BLED

- Nedelja, 5. maj:** 19.00 sv. maša, peš-prenos relikvij k sestram HMP
22.30 celonočno bedenje pri HMP (razne skupine)
- Ponedeljek, 6. maj:** 10.00 sv. maša, slovo (12.00)

BREZJE

- Nedelja, 5. maj:** 14.30 sprejem, molitvena ura
16.00 sv. maša: *beograjski nadškof mag. Stanislav Hočevar*, slovo (17.45)

CERKNICA

- Nedelja, 5. maj:** 8.45 sprejem, molitev
10.00 sv. maša, osebna počastitev, molitvena ura, slovo (12.00)

IG, KUREŠČEK

- Petek, 3. maj:** 15.00 sprejem, osebna počastitev, molitev
19.00 sv. maša; 20.00 *peš romanje na Kurešček*
23.00 peš romanje z don Boskovimi relikvijami od romarskega doma
- Sobota, 4. maj:** 00.00 Kurešček: molitvena ura, celonočno bedenje
10.00 sv. maša, osebna počastitev, slovo (12.30)

SRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
9	10	11	12	13	14	15	16	17
BOŠTANJ	LJ-RAKOVNIK, CELJE	LJ-RAK., ŽELIMLJE	PTUJ, M. SOBOTA	VERŽEJ				
LJ-KODELJEVO	LJ-RAKOVNIK	NOVO MESTO	VERŽEJ					

Slovenija, 1.–17. maj 2013 RAZPORED PO ŠKOFIJAH

LJUBLJANA – GORNJI TRG (HMP)

Torek, 7. maj: 19.30 sprejem, program, sv. maša (21.00), celonočno bedenje

Sreda, 8. maj: 7.00 jutranja molitev, slovo (7.30)

LJUBLJANA KODELJEVO

Petek, 10. maj: 10.00 sv. maša, osebna počastitev, molitvene ure

19.00 sv. maša: *apostolski nuncij dr. Juliusz Janusz*

20.00 duhovni večer za mlade iz župnije, dekanije in škofije

LJUBLJANA – MARIJINO OZNANJENJE, frančiškani Tromostovje – študentska središča

Sreda, 8. maj: 17.00 program na Prešernovem trgu; 18.00 – prenos relikvij

19.00 sv. maša, program, osebna počastitev, slovo (22.00)

LJUBLJANA RAKOVNIK

Sobota, 11. maj: 8.30 ČARNO JEZERO ZA VEROUČENCE IN OPZ

14.00 sv. maša, osebna počastitev relikvij, slovo (15.30)

Nedelja, 12. maj: ROMARSKI SHOD - OSREDNJA SLOVESNOST

14.00 sprejem

15.00 sv. maša: *nadškof dr. Anton Stres*, osebna počastitev

18.30 sv. maša, večernice, bedenje

00.00 polnočna sv. maša

Ponedeljek, 13. maj: 9.00 DAN SALEZIJANSKE DRUŽINE (do 15.00)

15.00 program za učence verouka; 18.30 sv. maša, slovo

LJUBLJANA – STOLNICA

Sreda, 8. maj: 9.00 sv. maša, osebna počastitev, molitvene ure

16.00 sv. maša, slovo (17.30)

TRSTENIK

Torek, 7. maj: 9.00 sprejem, molitev

11.00 sv. maša, osebna počastitev, molitvene ure

17.00 sv. maša, slovo (18.00)

ŽELIMLJE – GIMNAZIJA ŽELIMLJE

Ponedeljek, 13. maj: 20.30 sprejem, program (telovadnica), bedenje

Torek, 14. maj: 7.30 program GŽ (po razredih; do 11.45)

12.00 sv. maša, slovo

Nadškofija MARIBOR

MARIBOR

Sreda, 1. maj: 12.00 sprejem relikvij na meji (*Šentilj*)

13.30 sprejem relikvij: *Don Boskov center*: program (ministranti, animatorji)

18.00 sv. maša

20.00 duhovni večer za mlade iz župnije, dekanije in škofije; bedenje

Četrtek, 2. maj: 8.00 dopoldanski program

11.00 sv. maša: *nadškof dr. Marjan Turnšek*, slovo (13.30)

PTUJ

Sreda, 15. maj: 15.30 sv. maša, slovo (17.30)

RADLJE OB DRAVI

Četrtek, 2. maj: 15.00 sprejem, osebna počastitev, molitvena ura
18.30 sv. maša, 19.30 – duhovni večer za mlade; celonočno bedenje

Petek, 3. maj: 7.30 dopoldanski program
10.00 sv. maša: *škof dr. Jožef Smej*, osebna počastitev, slovo (11.30)

Škofija MURSKA SOBOTA

MURSKA SOBOTA

Sreda, 15. maj: 19.00 sv. maša: *škof dr. Peter Štumpf*, celonočno bedenje (skupine)

Četrtek, 16. maj: celodnevni program (razne skupine)
10.00 sv. maša (vrtec Lavra), osebna počastitev
16.00 skupno praznovanje in slovo (17.30)

VERŽEJ

Četrtek, 16. maj: 19.00 sv. maša, prenos relikvij v Marijanišče
20.00 duhovni/kulturni večer za mlade iz župnije, dekanije in škofije

Petek, 17. maj: 8.00 hvalnice, slovo (9.00) – *odhod na Madžarsko*

Škofija NOVO MESTO

BOŠTANJ

Četrtek, 9. maj: 19.00 sv. maša, osebna počastitev relikvij, molitev, slovo (21.00)

NOVO MESTO - ŠMIHEL

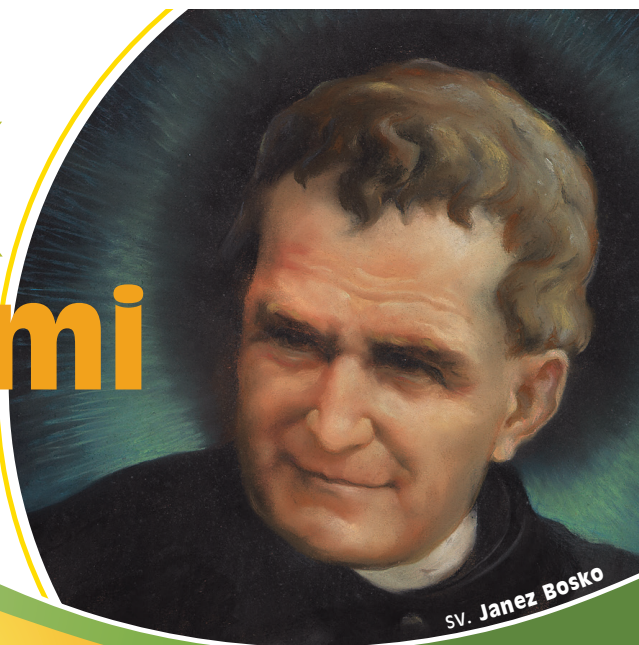
Torek, 14. maj: 16.00 sprejem župnija Šmihel, osebna počastitev, molitev
19.00 sv. maša: *škof msgr. Andrej Glavan*
20.00 duhovni večer za mlade iz župnije, dekanije in škofije

Sreda, 15. maj: dopoldanski program; 10.00 – sv. maša, slovo (11.30)

ŠENTRUPERT

Ponedeljek, 6. maj: 15.00 sprejem, osebna počastitev, molitvena ura
18.00 sv. maša, program (pripravljajo mladi, ZMP), slovo (21.00)

Svetnik med nami

sv. Janez Bosko

Duhovna in materialna revščina

V teh dneh sem zavzeto spremljala prvi urbi et orbi novega papeža Frančiška. Nekaj je na njem, kar mi greje srce, kar me spodbuja, kar mi vzbuja hvaležnost, da sem lahko del Cerkve. Temu papežu preprosto verjamem. Ker svoje besede zelo očitno živi in preleva v dejanja. Zavzema se za revno Cerkev. In takoj pove, da revščina ni le materialna, pač pa da je potrebno biti pozoren tudi na duhovno revščino ljudi.

Pa se preselimo iz Vatikana v preprosto učilnico naše šole. Rekli so mi, naj imam nadomeščanje v 9. razredu. V skupini samih pridnih, zavzetih, razmišljujočih otrok. Po učnem načrtu so bili na vrsti Cankarjevi Bobi. Učiteljice slovenščine vsako leto komaj čakajo, kako bodo obravnavale Bobe. In vsako leto pridejo iz učilnic razočarane in žalostne. Otrok se ni nič dotaknilo. V nekakšnem pričakovanju sem šla v razred. Le kaj bo porekel najboljši nivo naših devetošolcev? Povedala sem jim, da gre za v srce segajočo zgodbo. Vsaka stvar pa lahko seže v srce, če je le-to od-

prto. Povabila sem jih, naj se vživijo v glavnega junaka. Jim rekla, naj pomislijo na trenutek, ko so nekaj z vsem srcem pričakovali, pa se jim to ni uresničilo. In sem začela brati zgodbo o ubogem Petru, ki je poln pričakovanja šel v cerkev v prepričanju, da ga bo prijatelj Mihče po maši povabil domov na kosilo. Pričakovanje Petrove družine, da bo sin kakšno kračo prinesel tudi domov. Velike oči sestrice, da ji bo brat prinesel krof. A povabila ni bilo. Ubogi fant se je vseeno napotil proti Mihčetovi hiši. A ko je stal v veži pred vrati in se počutil kot berač, ga je Mihče zagledal in mu od daleč posmehljivo vrgel krof, ki se je zakotalil po tleh. Peter je s težkimi koraki šel domov, krof, ki ga je dobil, je dal sestrici, se zlagal staršem, da se je najedel, nato pa se je sesedel na posteljo. »Lačen je bil,« se zaključi odlomek.

Končam, pogledam po razredu in zasujejo me prvi komentarji. »To je to?« »K'r neki.« »Dolgočasno.« »V čem je smisel?« Cvet mlade inteligence zre vame in čaka, da jim razložim, v čem je smisel, da

beremo nekaj tako nezanimivega.

Za trenutek nisem mogla razumeti teh trdih mladih src. Rekla sem učencem, da je to zato, ker niso bili nikoli lačni. Pa sem še isti hip pomislila, da tudi jaz še nisem bila. Spomnila sem jih na Romea in Julijo. Ob tistem besedilu so si dekleta brisala oči. Pa najverjetneje še nikoli niso bile na smrt zaljubljene, kot sta bila nesrečnika iz tragedije. Torej sposobnost vživljanja, sočutja ni popolnoma povezana z izkušnjo. Tam sredi razreda, ko sem gledala te devetošolce, ki so mi tako zelo dragi in za katere mi res ni vseeno in ki za nameček sodijo v najboljšo učno skupino – tam sem se spomnila na papeža Frančiška. Pred seboj sem imela na eni strani Petra iz Cankarjeve črtice in njegovo neizmerno materialno revščino, na drugi strani pa svoje devetošolce ter njihovo duhovno revščino. V sebi pa mnogo vprašanj ... Kakšna je vloga družbe, Cerkve, družine, šole ... Kaj naj konec koncev storim jaz?

učiteljica

Jezus za roko nas drži

DRUŽINA TRDAN

Hodim po cesti, sonce se smeji, Jezus za roko me drži ... Ta prijetni in optimistični refren smo že drugič v mesecu dni poslušali v avtu med jutranjo vožnjo v šolo, vrtec in službo. Tako preprost stavek, pa tako poveden.

Tudi sam se zamislim, za nekaj trenutkov z mislimi odstavam v devetdeseta, ko sva se z Mileno spoznala na fakulteti. Ja, Jezus naju drži skupaj že 21 let! Pa ne samo v soncu, ampak tudi v bolj deževnih obdobjih najine skupne poti. In za to smo mu danes hvaležni vsi člani naše družine. Jezusu in pa rakovniški Mariji Pomočnici, naši priprošnjici v veselih in žalostnih obdobjih našega življenja.

Postajamo vse bolj redni poslušalci radia Ognjišče, saj v 15 minutah jutranjega programa, kolikor potrebujemo od doma do vrtca in šole, na omenjenem radiu dobimo pravšnjo mero vzpodbudnih besed za začetek dnevnih

aktivnosti. Če bi mi kdo rekel pred dvema letoma, da danes ne bomo več med naročniki nekdanj pomembnega dnevnega časopisa, da bomo le sem ter tja še našli čas za ogled poročil ali kakšnega zanimivega filma, bi ga najbrž le prizanesljivo pogledal. Danes je to dejstvo, saj smo časopis objavili takoj, ko sva z Mileno v drvarnico dvakrat zapored nesla kupa neprebranih časopisov. Ja, šest otrok vendarle zahteva več najinega časa in dan ima samo 24 ur ...

STANE IN MILENA

Milena je Ptujčanka. Izhaja iz napredne kmečke družine, kjer so ji privzgojili delavnost, odgovornost in spoštljiv

odnos do ljudi. Pacinje, vas od koder je odšla na študij v Ljubljano, spada v dornavsko faro. In prav v Dornavi, v cerkvi sv. Doroteje, naju je avgusta 1997 poročil moj dobri prijatelj iz let, ki sva jih preživela na Rakovniku. On, Peter Štumpf, kot bogoslovec, jaz pa kot ministrant. Z rakovniškimi salezijanci sem v obdobju odraščanja preživel res veliko časa. Še danes sem iskreno ponosen na deset let opravljanja strežniške službe. V tem obdobju, v katerem mi je bilo privzgojenih veliko vrednot, sem spoznal ogromno zanimivih ljudi, katerih veličino sem spoznaval šele pozneje. Med mnogimi naj omenim le gospoda Andreja

Majcna. Zato najverjetneje ni naključje, da sva si z Mileno družino ustvarila prav v salezijanski župniji, v Želimljem.

O OTROCIH

Postopoma smo se začeli vključevati v različne aktivnosti v župniji in danes bi se težko privadili na življenje v kakšnem drugem kraju. Naša najstarejša hčerka Špela se je jeseni vpisala na Gimnazijo Želimlje. Že več let je ministrantka, vselej pa se je redno udeleževala duhovnih vaj in drugih oblik duhovnih srečanj. Kot najstarejši otrok velikokrat poskrbi za umiritev živahnega tria bratcev Gašperja (11 let), Miha (7 let) in Petra (5 let), pa čeprav z Mileno tega od nje nikoli ne zahtevava. Gašper je trenutno najstarejši član našega seksteta na osnovni šoli Škofljica. Je odličen nogometaš, že od šestega leta naprej pa redno trenira in uspešno igra nogomet v nogometnem klubu Brinje iz Grosupljega. Veseli smo, da ga veseli učenje tujih jezikov (sam pravi, da zato, da se bo lažje sporazumeval pri igranju nogometa v tujini). Miha je bolj miren in prijazen fant, ki obiskuje drugi razred podružnične šole Želimlje. Njegovo obnašanje je v precejšnji meri zaznamovala bolezen (meningitis) pred nekaj leti. V najrazličnejših stvarih želi posnemati Gašperja, zato tudi on trenira nogomet, skupaj pa tudi ministrirata. Ima pa Miha dober posluš in ta mu pride še kako prav pri učenju električnega klavirja. Peter je naš najbolj živahen otrok in ima rad računalnike. Priznati morava, da nama ga z Mileno velikokrat ne uspe odvrniti od njih, a v zadnjem času sva v tem vendarle bolj uspešna. Peter ima srčno rad svoji najmlajši sestrici, leto in

pol staro Nežo in štirimesečno Urško. Ko je v njuni bližini, moramo biti pozorni, da ju v zanosu ne stisne preveč, saj onidve njegove ljubezni ne bi razumeli tako kot on. Peter in Neža obiskujeta vrtec na Škofljici, a v različnih enotah, tako da nam jutranja vožnja na dve lokaciji, z vključevanjem v strnjeno kolono vozil proti Ljubljani, vzame kar precej časa. A smo se na to že navadili, da smo le zdravi, si z Mileno rečeva v trenutkih velike obremenjenosti.

LEPI SPOMINI NA POTOVANJA

Naša družina je velika, zato nam priprave za potovanja, v zadnjih dveh letih pa tudi le za krajše obiske, vzamejo precej časa. Pa smo si doslej kljub temu že privoščili nekaj zanimivih skupnih počitnic. Vsi imamo v zelo lepem spomenu petdnevni obisk Rima, kjer smo prespali v kongresnem centru Salesianum. Velikokrat se spomnimo tudi na obisk Medjugorja, kjer so se nepričakovano prav vsi člani naše družine povzpeli na goro Križevac; v veliki vročini, strmini, po gladkem kamenju. Do vrha je prišla tudi Milena mama, ki je pred leti hudo zbolela, in celo naš Peter, ki ga velikokrat le stežka prepričamo, da se nam pridruži na sprehodu po Želimljem.

OMOGOČITI POLNO OTROŠTVO

Z Mileno želiva otrokom omogočiti bogato otroštvo; ne v materialnem pomenu, ampak da čim več časa preživimo skupaj ter da se medsebojno dopolnjujemo, spoštujemo in pomagamo. Seveda pri tem nismo vedno uspešni, saj nam zlasti moje službene

Foto: družinski arhiv

obveznosti večkrat prekrižajo družinske načrte, pa tudi utrujenost ob koncu delovnih dni nam kdaj prepriča, da bi se dan končal tako, kot bi si želeli. Z Mileno nama je toplo pri srcu, ko se vsa družina zbere pri kosilu, ko pred jedjo molimo, ko Špela, Gašper in Miha ministrirajo ter ko v okoljih, kjer preživijo veliko časa (šola, nogomet idr.), s svojim vedenjem kažejo na pomen vrednot, ki jim jih želiva privzgojiti. Najbolj bova vesela, če bova uspela najine otroke naučiti delati različne stvari, da bodo v življenju razmišljali s svojo glavo in da bodo v okoljih, kamor jih bo odneslo življenje, dobri ljudje in ponosni kristjani.

Stane

MADŽARSKA**Mučenec Štefan Sándor bo razglašen za blaženega**

Na veliko sredo (27. marec 2013) je sveti oče Frančišek na avdienco sprejel kardinala Angela Amata SDB, prefekta kongregacije za zadeve svetnikov. Ob tej priložnosti je papež pooblastil omenjeno kongregacijo, naj razglasi dekret o mučeništvu Božjega služabnika Štefana Sándorja, salezijanca sobrata pomočnika. Rodil se je 26. oktobra 1914 v Szolnoku na Madžarskem, 8. junija 1953 pa je bil ubit v Budimpešti iz sovraštva do vere.

Vrhovni postulator salezijanske družbe Pierluigi Cameroni (ki skrbi tudi za postopek Andrej Majcen) je ob tej priložnosti povedal: »Kongregacija za svetnike bo v sodelovanju z vrhovnim postulatorjem pripravila dekret o mučeništvu. Nato bo določen datum za beatifikacijo, kajti v primeru mučeništva za pristetje k blaženim ni potreben čudež, ki bi se zgodil na priprošnje svetniškega kandidata. Popolna podaritev v dejanju mučeništva, ki je najvišje pričevanje za krščansko vero, je namreč razumljena kot najvišje dejanje 'hoje za Kristusom'.«

SODRAŽICA**Tridnevnic z don Boskom**

Letos smo god sv. Janeza Boska v Sodražici praznovali kar tri dni. 31. januarja smo se salezijanke sotrudnice zbrale ob podobi sv. Janeza Boska in pred Najsvetejšim v sodražki kapeli. V molitveni uri smo se pridružile župnijskemu občestvu, ki se ob četrtkih srečuje pri molitvi za nove duhovniške in redovniške poklice ter za svetost duhovnikov. Po molitveni uri in sveti maši smo se s posebno molitvijo

priporočile našemu prijatelju, očetu in učitelju mladine sv. Janezu Bosku.

Praznovanje smo nadaljevali v soboto (2. februarja), v prostorih župnijskega doma, skupaj z mladimi in našim g. župnikom. Najprej smo se zbrali v veroučni učilnici, kjer je vse zbrane pozdravil koordinator Kresničke, ki se je ustavil ob minulih uspešno izpeljanih dogodkih kluba in nakazal nekaj načrtovanih dogodkov za letošnje leto. Zahvalil se je vsem animatorjem, ki so sodelovali pri različnih projektih, odgovornim za posamezne projekte pa je podelil tudi skromna darilca.

Z veliko hvaležnostjo smo se sotrudnice odzvale prijaznemu povabilu na to praznovanje in ob tem spoznale, da so po 18 letih delovanja tudi »otroci« v naši Kresnički odrasli v samostojne osebnosti in mamo potrebujejo le za kakšen nasvet, mnenje, molitveno podporo ...

Posebej je bilo praznično tudi v nedeljo (3. februarja), ko so pri sv. maši prepevala dekleta mladinske skupine ALIAS ob spremljavi treh fantov. Kot se za slavje spodobi, smo tako na začetku svete maše kot tudi na koncu zapeli don Boskovo pesem. Bilo je lepo ozračje kljub mrzlemu zimskemu dnevu. Naše letošnje praznovanje ob prazniku sv. Janeza Boska bi lahko poimenovali kar »don Boskova šedrška tridnevnic«.

Don Bosko bi se na našem praznovanju gotovo dobro počutil!

Ljubica Košir

SLOVENIJA**PDV 2013 – »Poberi se, satan!«**

Letošnjih postnih duhovnih vaj se je udeležilo okoli 150 mladih iz cele Slovenije na treh terminih; na Bledu, v Cerknici in na Pohorju.

Vsak vikend je bil na čelu bitke Marko z duhovnimi voditelji in animatorji. Mladi bojovníki so spoznali, da so povsem razoroženi: da spijo, se zaklepajo v materialni svet, da bi zakrili otopelost, postajajo tujci sebi, s polomljeno samopodobo in tako ranljivi za tistega, ki jim hoče biti sovražen.

Sovražnik si je izbral zanesljivo metodo: prepričal jih je, da ga ni. Nadene si vsakič drug obraz, tako da ne prepoznajo ukane. Marijan Vetrnik, eksorcist mariborske nadškofije, jih je opozoril, kje so za napad najbolj odprti: na poškodovanih vejah družinskega debla, v izvajanju okultnih praks, pri oddaljenosti od Boga, v osebnih grehah ter notranjih ranah, pri čemer si le težka priznajo, da bolni potrebujejo Zdravnika.

Prebujeni so se znašli sredi boja; oborožili so se z don Boskovo opremo: moči so krepili z evharistijo in s sabo vzeli Marijo. V sobotnem popoldnevu so imeli bitke tudi na terenu – oboroženi s kepami in kapami. Zvečer pa so bojišče spremenili v plesišče. Vseskozi so bili zvesti naši himni in opravljanju skupinskih nalog. Ko je nasprotnik že skoraj mislil, da jih ima, so mu pri sv. spovedi zavpili: »Poberi se, satan!« Domov v velikonočno upanje gre z njimi Jezusova obljuba – z Njim bodo vstali v večnost. Garantijo jim daje Tisti, ki je padel za vse. *MM*

SEVNICA**Zimovanje s SMC Sevnica**

Zimske počitnice so hitro prišle in minile, še posebno hitro so minile za tiste, ki smo se udeležili že tradicionalnega zimovanja Salezijanskega mladinskega centra Sevnica v Bohinjski Bistrici. Na Voglu nas je na žalost pri-

čakala megla, vendar je bilo vseeno prijetno smučati. Za popestritev smo tudi obiskali drsališče in se preizkusili v veščini drsanja. Večere smo oblikovali tako, da so bili razigrani in veseli.

Na smučanju smo doživeli celo sonce brez oblakov na nebu, kar nas je še dodatno spodbudilo k daljšemu smučanju. Čeprav smo bili vsi utrujeni od pestrega dogajanja, se že veselimo prihodnjega leta, ko se bomo zopet spuščali po snegu in uživali v zimskih radostih.

Zimski oratorijski dan

V soboto, med zimskimi počitnicami, smo v SMC-ju imeli zimsko obarvan oratorijski dan. Sprva smo se pogovarjali o postu in veliki noči. V delavnici smo izdelovali voščilnice z velikonočnimi motivi in se pri tem odlično zabavali. Nastali so lepi izdelki. Ko se je ura bližala poldnevu in so naši trebuščki že opozarjali na luknjo, so se nam odlično prilegle okusne palačinke, ki sta jih za nas spekli dve pridni mami. Medtem ko smo se sladkali, smo stiskali pesti za naše smučarke, nato pa smo tudi sami šli ven na sneg. Popoldan je minil v znamenju kepanja, naredili pa smo tudi ogromnega snežaka.

RAKOVNIK

Rakovniške zakonske skupine v Veržaju

Na lep marčevski petek smo se štiri »mlajše« rakovniške zakonske skupine odpravile na duhovni vikend v Veržaju. Tamkajšnji salezijanski dom nas je toпло pozdravil, čeprav je zunaj zima še kazala zobe. Kmalu je bil cel dom preplavljen z otroškimi kriki veselja in klepetom za koncev.

Sodražica, mladi v klubu Kresnička

Pohorje, utrinek s postnih duhovnih vaj

Sevnica, zimovanje na smučeh

Rakovnik, duhovni vikend zakonskih skupin

Sevnica, zimski oratorijski dan

Po skupni večerji smo se zbrali na molitvi. Z veseljem smo skupaj zapeli, naši mladi pa so zaigrali na kitare. Že prvi večer so otroci v dobro zemljo posadili čudežno seme, ki bo ob naših skupnih molitvah in druženju skalilo, zraslo, obrodilo ... Najmlajši so se nato stežka odpravili spat, za najstnike je poskrbel kaplan Jure, župnik Frenk pa je zakonce zbral ob Svetem pismu in zgodbi o Samarijanki, ki je navdihnila razmišljanje prvega večera.

Naslednjega dne smo si skupaj ogledali film o don Bosku in se o njem pogovarjali. Sobotni dan je bil poln doživetij, saj smo se odpravili na poseben obisk v Turnišče, v samostan sester klaris.

Nedelja nam je postregla z jutranjim veseljem otrok, saj je iz čudežnega semena zraslo drevo, to pa je obrodilo obilne sadove – bombone.

Bil je čudovit in duhovno bogat vikend, ki bo še dolgo odmeval v srcih odraslih in otrok.

VERŽEJ

Kovačičev večer

Vsakoletni spomin na dr. Franca Kovačiča, ki ga pripravljata Marijanišče, je bil tudi letos nekaj posebnega. Veržejci z g. županom na čelu so lahko prisluhnili pesmim skupine Cantamus iz Šentruperta in zanimivi strnitvi knjižnične dejavnosti višje knjižničarke Splošne knjižnice Ljutomer, Aleksandri Šömen, ki se je sprehodila med nalogami knjižnice, knjižnimi informacijskimi sistemi, njihovo uporabo in zaključila s knjižno dediščino dr. Franca Kovačiča.

Ob zaključku večera so si navzoči še ogledali novoodprto knjižnico Marijanišča v prvem nadstropju, ki tako odpira vrata gostom Penziona Mavrica in domačinom, gra-

divo pa je mogoče prebirati tudi na spletu.

Razstava pirhov in cvetnonedeljskih butar

Že peto leto pripravlja Zavod Marianum razstavo pirhov, ki se jim letos pridružujejo cvetnonedeljske butare. Obiskovalci si lahko do 4. maja ogledajo preko 500 pirhov in 30 butar vseh slovenskih pokrajin in zamejstva. Ob odprtju razstave je izšel tudi bogat zbornik s 14 strokovnimi članki, ki ga je predstavila sourednica, kustosinja Pomurskega muzeja, Jelka Pšajd.

Ob odprtju razstave sta se dogodkov v otroštvu spomnila župan Veržeja Slavko Petrovar in predstojnik slovenskih salezijancev Janez Potočnik, ki je poudaril, da je dogajanje ob cvetni nedelji predvsem izraz vere. Soboški škof dr. Peter Štumpf je blagoslovil razstavo in vse obiskovalce, z izbranimi glasbenimi vložki so prireditev obogatili učenci Glasbene šole Ljutomer, skozi

program pa je navzoče vodila Marja Dolamič.

NOVO MESTO

Z Mihcem na duhovnih počitnicah

V februarskih počitnicah smo sestre HMP skupaj z animatorji organizirale duhovne počitnice za osnovnošolce iz različnih župnij novomeške škofije. Ob spoznavanju življenjske zgodbe Mihca Magoneja in don Boska smo se ogrevali za to, da bi svoje življenje živeli v polnosti.

Skozi vse počitniške dni smo zbirali duhovne cvetke in sestavljali simbole vere, upanja in ljubezni.

Večeri so bili popestreni z veselo igro, sv. mašo in molitvijo, pri kateri smo obnovili krstne obljube, da bi v nas bolj zablestele Božje kreposti.

Zimske počitnice so bile letos zares zimske, saj je naše poljane pokrivala čudovita bela odeja. Ponujala nam je zimsko veselje iger na snegu in mnoge navdihe ob prebu-

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška 6
1000 Ljubljana

TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska

Hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov. V župniji sv. Janeza

Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

Od 16. februarja do 10. aprila 2013 ste v sklad darovali (nekateri tudi večkrat):

Adamič B., Don Boskove prostovoljke, Čeferin M., Čelan L., Forjan M., Habe F., Hartman T., Ivanuša T., Korbar M., Krauthaker, Letnik I., Medved V., Michelčič M., Mohar J., Obaha M., Obaha S., Peternel A., Pišorn S., Rihar F., Rihtar F., Šeligo J., Šeter M., Trobentar, Vernjak, Žalik F., molivci za duh. poklice (po I. Turk), župnija Maribor in nekateri neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

Več o gradnji lahko najdete na

www.donbosko.si/maribor

janju pomladi z nabiranjem zvončkov ter »špricanjem« s termalno vodo v Klevevžu.

Zaključili smo s kratkim programom za starše, jih povabili na srečanje z relikvijami don Boska in se poslovili z željo, da se drugo leto zopet snidemo.

s. Angelca, s. Ivanka in animatorji

CELJE

V času do velike noči

V župniji bl. A. M. Slomška v Celju smo si v pripravi na veliko noč prizadevali, da bi v globini doživeli milostne trenutke v osebni zgodovini odrešenja.

V začetku postnega časa smo tako za otroke organizirali tridnevni program »Zimski oratorij«, pri katerem smo se vpraševali o pomenu družine, poguma v življenju, ter našem odnosu do Boga. Pred cvetno nedeljo smo organizirali tudi delavnico, pri kateri smo izdelovali butarice za cvetno nedeljo.

Postno ozračje vsako leto »prekine« praznovanje materskega dne oziroma dneva staršev. V naši župniji smo ga obhajali 17. marca. Razmišljali smo o življenju. Obisk je bil nad vsemi pričakovanji, česar smo bili nadvse veseli.

Mladi so se na praznovanje velike noči pripravljali na postnih duhovnih vajah na Pohorju, za vse pa smo pripravili tudi duhovni večer. Gast je bil Robi Friškovec, zaporniški duhovnik, ki je spregovoril o tematiki »zapor ali svoboda?«

Ves postni čas smo ob križevem potu premišljevali o Božji ljubezni, ki gre na križ. To ljubezen ne premaga niti grob, ampak se v velikonočnem jutru pokaže njena moč, njena nepreklicnost in dokončnost. Radost velike noči se je dotaknila vernikov, ki so do zadnjega kotička napolnili velik bogoslužni prostor v Don Boskovem centru.

Veržej, razstava pirhov in cvetnonedeljskih butar

Veržej, knjižnica Marijanišča

Novo mesto, z Mihcem na počitnicah

Celje, zimski oratorij

Celje, priprava na cvetno nedeljo

RAJNI

naročniki SaL. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Bakan Darinka, Gančani
Dežnik Konstancij
Gabor Soklič Ana, Tržič
Hribernik Pavla, Ljubljana
Kotnik Marija, Kamnik
Krautberger Ana, Ravne/Kor.
Kropivnik Rozalija, Cerklje/G.
Meglen Jože, Ljubljana
Mesarič Jožef, Lipovci
Napotnik Rudi, Maribor
Ostaneč Antonija, Postojna
Rus Majda, Ljubljana
Saksida Ernest, sal. duhovnik,
misijonar v Braziliji
Srebrnjak Franc, Šenčur
Vogrinc Marija, Gorišnica
Zaletel Josipina, Šentpavel

+ IVANA LIPAR mati duhovnika salezijanca

Liparjeva mama Ivana se je rodila kot deseti od dvanajstih otrok v Šimnovi družini v Voklem. Ker je družina po 1. svetovni vojni ostala brez očeta, so otroci morali krepko poprijeti za vsa kmečka dela. Kot mlado dekle je sprejela povabilo domačega organista za sodelovanje pri cerkvenem pevskem zboru. S svojim naravnim talentom in velikim veseljem do cerkvenega petja je lepšala bogoslužje več kot 50 let, dokler so ji moči dopuščale. Njen nepozaben versko-glasbeni dogodek je bilo sodelovanje v združenem pevskem zboru na Evharističnem kongresu v Ljubljani leta 1935.

Med 2. svetovno vojno so v strahu za svoje brate Šimnova dekleta morala skupaj z mamo skrbeti za dom in kmetijo. Begunski val po vojni je potegnil s seboj tudi Ivano. Procesija ljudi se je iz strahu za svoja življenja vila preko Tržiča in Ljubelja na Koroško. Taborišče na Vetrinjskem polju je bilo za mlado delavaljno dekle nevzdržno. Zato se je izmuznila stražarjem in našla začasno delo v Celovcu in okolici. Ko so razmere dovoljevale, se je potem, ko je bila nekaj časa priprta v Mariboru, srečno vrnila v svoj rojstni kraj.

Dela pa ni več dolgo opravljala doma, saj se je leta 1947 poročila z Antonom Liparjem, ki se je vrnil iz nemškega ujetništva. Domačija je bila potrebna temeljite prenove. Z močno voljo in zagnanostjo sta rušila propadajoče in gradila novo. Vse delo je bilo potrebno opraviti na roke. Njene razpokane in otrdele dlani so pričale o njeni neutrudni delavnosti.

Mama je v iskanju napredka stopala v korak s časom, pozorno spremljala gospodarski razvoj in spodbujala nakup strojev, ki so olajšali kmečka opravila. Prva v družini se je spopadla s cestnoprometnimi predpisi in opravila vozniški izpit. Njena spretnost pri vožnji s traktorjem in avtom je bila spodbudna za več kmečkih žena v vasi. Domači se spominjamo njenih voženj v Želimlje in na Rakovnik, kjer smo se z veseljem udeleževali prireditvev in romarskih shodov. Njen rumen »fičko« ji je služil še v visoki starosti, ko so njeni koraki postajali okoreli in negotovi.

Pokojna je zgodbo svojega življenja in družine gradila na močnih temeljih vere, poštenja, delavnosti ter ljubezni do Cerkev in domovine. Cerkvini zvon ji je vedno pomenil klic k molitvi oziroma k praznovanju

ali udeležbi pri bogoslužju. To vabilo k molitvi je spoštovala vsa družina, bodisi pri delu na polju, na dvorišču, v hlevu ali v kuhinji. Ob skupni mizi smo prosili za božji blagoslov, molili smo pred spanjem, ob hudi uri, ob kmečki peči v zimskih

večerih. Razumljivo je bilo, da smo se otroci vključili v razne cerkvene skupine, med ministrante, pevce in pritrkovalce.

Velik mejnik v življenju Liparjevih je bila nova maša sina Toneta leta 1976. Mama je od takrat imela še vlogo duhovnikove matere. Rada se je udeleževala raznih srečanj in slavij na Rakovniku, živo se je zanimala za službo in delo svojega sina in salezijanskih skupnosti. Praznik Marije Pomocnice je bil zanjo priložnost, ki je ni želela zamuditi. Vesela je bila vseh pobud in pridobitev. Kljub oslabeledosti v zadnjih mesecih jo je stalno zanimala gradnja don Boskove ustanove v Mariboru.

Za njen 97. rojstni dan smo doma ob njeni bolniški postelji obhajali sv. mašo. Slutili smo, da se mamino zemeljsko življenje izteka. V božični noči, ko nam je zasvetila Luč življenja, se je za pokojno prižgala luč večnega življenja. Sveta blažena noč, ki jo je mama prepevala skoraj sto let, je letos postala za nas predvsem tiha blažena noč.

V življenju ni naključij, pa vendar. Pogrebno slovo od doma z mašo zadušnico v župnijski cerkvi v Šenčurju je bilo na slovenski državni praznik. Rajna je bila ponosna na svojo domovino. Večkrat je omenila, da je bila razglasitev samostojne Slovenije eden njenih najlepših dogodkov. Naj se v tej ljubljani zemlji spočije od svojega truda, v večnosti opeva Božjo slavo in svojo ljubezen do doma ter domovine prelije v nebeško priprošnjo.

Liparjevil

MARINELLA CASTAGNO nekdanja vrhovna Mati, HMP

Svoj zemeljski tek je dopolnila nekdanja vrhovna predstojnica hčera Marije Pomočnice mati Marinella Castagno. Gospodar življenja jo je našel pripravljeno v 92. letu življenja, 5. februarja 2013, v skupnostni starejših sester v italijanski Nizzi Mon-

ferrato, kjer je preživljala zadnja leta.

Skoraj vse življenje je imela odgovorne službe v družbi HMP. Mnogo let je bila delegatka in svetovalka mladinske pastorale na svetovni ravni in 12 let vrhovna mati. Večkrat je obiskala dežele, kjer delujemo sestre HMP, osebno je poznala skoraj vse sestre. Tudi našo domovino je obiskala dvakrat. Leta 1995 je želela pri nas obhajati praznik hvaležnosti, ki ga kot vrhovna mati obhaja vsako leto na svetovni ravni v eni izmed dežel sveta. Ljubljana, Bled in drugi kraji so bili deležni njene prisotnosti. Prinesla nam je veselje, upanje za prihodnost, željo po darovanju in evangeljsko pričevanje ter nas spodbudila k zavzetemu delu za dobro slovenske mladine.

Nikoli ni varčevala z močmi. Ko je l. 1996 zaključila služenje vrhovne matere, je bila poslana kot ravnateljica v Mornese, rojstni kraj sv. Marije Dominike Mazzarello. Mnogo sester in mladih, ki so tja hodili zajemat salezijanskega duha, se je tam tudi ob njeni prisotnosti naužilo salezijanske karizme.

Njen duh in razum je ostal bister do zadnjega. Dokler so ji moči še dopuščale, je rada sprejela vodenje duhovnih vaj in drugih srečanj, kamor so jo vabili. Umrla je kakor naša ustanoviteljica: ko je opravila poslanstvo, ki ji ga je Gospod zaupal.

Hvala, mati Marinella: ostani z nami in blagoslavljaј salezijansko družino in našo mladino!

s. Marija Imperl

PODPRITE NAS PRI VZGOJI MLADIH RODOV

Spoštovani bralci Salezijanskega vestnika, dragi dobrotniki, ki spremljate in s svojimi darovi omogočate salezijansko poslanstvo vzgoje mladine po načelih in zgledu sv. Janeza Boska. Da bi mogli salezijanci to vlogo opraviti tudi v današnjih časih in razmerah, vas prosimo, da nas pri tem podprete.

Denarna sredstva lahko izročite v romarski sobi na Rakovniku ali v kateri od salezijanskih ustanov/župnij, nakažete po položnici oz. v vrednostnem pismu, nakažete na naš transakcijski račun.

Pri nakazilu s položnico (UPN) v polje NAMEN vpišite: CHAR (= mednarodna oznaka za dobrodelnost *charity*) in dodajte kratico namena (MZ, SV, RAK ...) v polje REFERENCA pa vpišite kot je nakazano v primeru nakazila za Mašno zvezo (MZ): S100 200-01

TRR: SI56 2420 0900 4141 717

Koda namena: CHAR

BIC banke: KREKSI22

Referenca/Namen:

200-01/Mašna zveza (MZ)

200-02/Svete maše po namenih (MAS)

200-03/Gregorijanske maše (GRE)

300-01/Salezijanski vestnik (SV)

400-01/Obnova Rakovnik (RAK)

500-01/Kerečev sklad (MIS)

500-02/Andrej Majcen (AM)

600-01/Solidarnost za mlade (SOL)

600-02/Duhovni poklici (DP)

600-03/Programi za mlade (MLA)

900-01/Don Boskov center Maribor (MB)

900-02/Gimnazija Želimlje (GŽ)

- Lahko namenite **dohodninsko donacijo**: Država Slovenija omogoča, da do 0,5% dohodnine darujete v dobrodelne namene. Vse, kar je, morate napisati izjavo, komu to darujete (Salezijanci, davčna številka: 70800758).

- S pravnoveljavno oporoko lahko zapustite svoje nepremičnine in premičnine. O vsem se lahko pogovorite z inšpektorialnim ekonomom (Blaž Cuderman, Salezijanski inšpektorat).

Hvaležni smo za vsak dar. Vse dobrotnike vsak dan vključujemo v svoje molitve in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov, vsako soboto zjutraj pa posebej po namenih članov mašne zveze in za rajne člane.

Don Boskovi salezijanci

O papežu Frančišku – iz Argentine

S. Marija Ana Komar, slovenskih korenin, je odgovorna za argentinsko provinco hčera Marije Pomočnice. O trenutkih po izvolitvi papeža Frančiška pove:

«Ko smo slišale za bel dim, smo čutile, kot bi električni tok prešinel naše žile. Takoj smo se zbrale okrog televizorja. Ko pa je bilo izgovorjeno njegovo ime, nismo mogle verjeti temu, čemur smo bile priča. Argentinski papež! Takoj smo se zavedale, da je, kot bi bili vsi bratje in sestre med seboj; neizmerno veselje nas je preplavilo. Ljudje so začeli praznovati izvolitev po cestah, v cerkvah, na trgih. Kardinal Bergoglio je bil med ljudmi zelo priljubljen pastir zaradi svoje preprostosti, sposobnosti dia-

loga, sloga, osebne strogosti, bližine najbolj ubogim.

Vsi smo srečni. Je nekdo od nas, ki mu je zaupano poslanstvo Jezusovega namestnika tukaj na zemlji. Edini, ki niso zadovoljni, so nekateri zavzniki oblasti. Njihove izbire so zelo drugačne, večkrat nasprotno njegovim.

Preteklo leto so prijatelji povabili msgr. Bergoglia, da bi blagoslovil zakon enega njihovih otrok v mestu La Plata, 55 km iz Buenos Airesa. Ko se je praznik bližal, so se pozanimali, na kateri naslov naj mu pošljejo avto, da se bo pripeljal na poroko. »Avto?« pravi kardinal. »Jaz potujem z vlakom, z Roca«, ki je ena od najslabših železniških prog. Ni ga bilo mogoče prepričati. Sprejel je le to, da so ga prišli čakati na postajo v La Plata, ker je bila cerkev daleč od postaje in bi se lahko izgubil.

Tukaj vsi izražajo veselje, hvaležnost in so prepričani, da ga je potrebno spremljati z molitvijo pri njegovem poslanstvu: laiki, umetniki, mladi, podjetniki, delavci, opozicijski politiki, duhovniki, redovniki in redovnice, verniki drugih veroizpovedi (judje, protestanti), agnostiki ... Čuti se, da so vsi srečni!

Vsako leto je prvemu srečanju redovnic v nadškofiji predsedoval kard. Bergoglio. V letu 2013 je bilo takšno srečanje predvideno za nedeljo 17. marca. Seveda, sedaj tega ni bilo mogoče obhajati skupaj s papežem Frančiškom.

geslo križanke

pošljite do
15. junija 2013

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej.
2. nagrada: knjiga Janez Bosko: Spomini.
3. nagrada: knjiga Toneta Ciglarja: Andrej Majcen - vietnamski don Bosko.
4. nagrada: knjiga Terezija Bosca: Za vas živim.
5. nagrada: V. Dermota: Mladi materi.

Rešitev križanke SV 2/2013

Špela KOCJAN

koordinatorica
salezijancev sotrudnikov

Večkrat je trdo kritiziral korupcijo in trgovino z ljudmi in zato je uporabljal močne podo-be: »Bolj se skrbi za enega psa kot za te naše sužnje.« Spomnil je, da so »deklince, ki, takoj ko se nehajo igrati s punčkami, pridejo v okolja prostitucije, ker jih ugrabijo, prodajo ali izdajo.« Brez izmikanja je grajal »omejevanje in ubijanje najvišje vrednote življenja in podcenjevanje pravic nerojenih otrok.« Trdil je, da »splav ni nikoli rešitev«. Nasprotoval je liberalizaciji drog in spodbujal mlade, naj ne verjamejo »trgovcem smrti«.

Trdno upamo, da bo papež Frančišek prinesel Cerkvi in svetu piš svežine in upanja.

Povzeto s hmp.si

				SESTAVILA MATEJA	RUMENA SNOV V KORENJU	PODROČJE VLADANJA IMAMA	PAZNIK V ZAPORU, JEČI (NEKDAJ)	SALEZIJANSKI VESTNIK	ŽENSKO IME	OČE (STAR)	KAR MORA KDO STORITI	NEPREMOČLJIVA VETROVKA	
				BAT, TOLKAČ				STARA MATI, BABICA					
								ZNAK PISAVE GERMANOV					
				PREBIVALEC NOVEGA SVETA									
				PRIPRAVA ZA RAČUNANJE									
				NOSOROG									
									ORANJE (ZASTAR.)				
									NADANGEL				
SALEZIJANSKI VESTNIK	AMERIŠKA IGRALKA THURMAN	VRSTA BRENKALA							TURŠKI VELIKAŠ				
		BOLEZEN OKOSTJA							OREL V GERM. GRBIH				
URANOVA RUDA						SEVERNO-AMERIŠKO INDIJANSKO PLEME	RIŽEVO ŽGANJE						
							SL. PESNIK MART						
DEBEL IN PLEMENIT KOSTANJ					NEKD. FR. TEN. IGRALEK					NITAST IZRASTEK NA KOŽI SESALCEV	KDOR ŽGE APNO		
					ANGLEŠKO MOŠKO IME								
ZAVETNIK KRANJSKE					PLAČILO ZA VESTNO, PRIZADEVNO DELO								
SALEZIJANSKI VESTNIK	MESTO NA HONŠUJU				EVA (FRANC.)			NEZNANI LETEČI PREDMET					
	18. IN 3. ČRKA ABECEDE				OSVEŽILNA PIJAČA								
KONEC POLOTOKA			SL. PESNICA PAVLA					MESTECE V FRANCIJI					
			BOTO EVA					ROK ŠTERN					
KELIH ZA POSVEČENE HOSTIJE							VEČJA TEKOČA VODA						
CEVAŠT ORGAN NEKATERIH ŽUŽELK ZA SESANJE HRANE							TANČICA, PAJČOLAN (ZASTAR.)						

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Metka SUŠANJ, Jesenice.
- 2. nagrada:** knjiga Janeza Boska SPO-MINI - za mlade priredil T. Bosco: Mirko ČAMPA, Kranj.
- 3. nagrada:** knjiga Toneta Ciglarja Andrej Majcen: Veronika GLAVAČ, Mavčiče.
- 4. nagrada:** knjiga Terezija Bosca, Za vas živim (življenjepis sv. Janeza Boska): Jože KEBER, Lj. Dobrunje.
- 5. nagrada:** rakovniška knjižica Valterja Dermote, Mladi materi: Justi MAKŠE, Kočevje.

POLETNE DRUŽINSKE POČITNICE Z ROKODELCI

5-dnevni paket za družino s tremi otroci že od 390 € s polpenzionom in kopanjem v okoliških termah!

Spoznali boste rokodelsko dediščino Pomurja in se s pomočjo rokodelcev naučili izdelati različne izdelke iz naravnih gradiv. Hiša s svojo okolico nudi številne možnosti za šport in rekreacijo in je odlična izhodiščna točka za številne izlete po Prekmurju in Prlekiji. V tišini hišne kapele se lahko umirite in se notranje obogatite.

Informacije in rezervacije

Penzion Mavrica*** | Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
 E: penzion.mavrica@marianum.si
 S: www.marianum.si T: 02 588 90 60 M: 051 370 377

OBVESTILA

USKOVNIŠKI TEDNI 2013

S teboj me je veliko več

- 1. teden: 14. julij – 20. julij
- 2. teden: 28. julij – 3. avgust

Več informacij: www.donbosko.si/ut ali na smp@salve.si

UDO – USKOVNIŠKI DNEVI ZA ODRASLE

25.–28. julij, Informacije in prijave: uskovnica@gmail.com

BLLED

25. – 29. 6. 2013 duhovno-počitniški teden za osnovnošolce in srednješolce
14. – 18. 7. 2013 počitniško učenje tujih jezikov (angleščine, nemščine, italijanščine) za osnovnošolce od 10. leta dalje in srednješolce

informacije in prijave: s. Martina Golavšek

LJUBLJANA GORNJI TRG

8.–12. julij 2013 Angleški oratorij za osnovnošolce, ki zelo dobro govorijo angleško in želijo biti v družbi angleško govorečih otrok. Skupaj bodo spoznavali don Boska, molili, se igrali ... K sodelovanju vabljeni tudi angleško govoreči prostovoljci za pomoč pri izvajanju programa.

Več informacij: s. Barbara Poredoš

BOSKO KAMP – kolesarjenje

Za fante med 16. in 22. letom: 4-dnevna kolesarska pustolovščina. Nestrpno nas pričakujejo štajerski vzponi, prleške ravnice ter prekmurski ovinki. Začnemo 25. 08. v Celju (Don Boskovem trg 1) in sklenemo 29. 08. v Veržeju.

Število udeležencev je omejeno – pohiti.

Piši na: bosko.kamp@gmail.com

Uskovniški tedni 2013

- 1. teden: 14. julij – 20. julij
- 2. teden: 28. julij – 3. avgust

Več informacij: www.donbosko.si/ut ali na smp@salve.si

DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE ZA D. P.

VERŽEJ, 4.–6. julij
KUREŠČEK 18.–20. julij

Tema: Svetnik – Don Bosko – med nami. Začetek prvi dan ob 18.00 s sv. mašo. Sklep zadnji dan s kosilom.

Prijave: Ivan Turk

ORATORIJ

Kje in kdaj so poletni oratoriji: www.oratorij.net

VERŽEJ

4. maj (sobota): srečanje družin prvoobhajancev. Poskrbljeno za program in animacijo otrok, starše bo nagovoril predavatelj dr. Jože Bajzek. Informacije in prijave: Ivan Turk

Romarski shod ob prazniku Marije Pomočnice

18. maj (sobota): ob 19.00 sveta maša v Marijanišču in procesija z lučkami

19. maj (nedelja): ob 15.00 procesija s kipom Marije Pomočnice, sveto mašo na dvorišču Marijanišča vodi ljutomerski dekan Andrej Zrim

10.–13. junij (ponedeljek–sreda): duhovne vaje za upokojenca. Informacije in prijave: Ivan Turk

21. junij (petek): ob 11.00 odprtje poletne rokodelske razstave v Centru DUO

5.–12. julij: oratorij za družine (Info: Jožef Krnc)

SAVIO KAMP – ZA MINISTRANTE

Za ministrante osnovnošolce (od 4. razreda dalje) in srednješolce (1. letnik).

Dominikov dom na MB Pohorju:

1. termin: **16.–20. avgust.**

2. termin: **21.–25. avgust.**

Prijave: kamp.savio@gmail.com

ŽELIMLJE – Duhovne vaje, poletje 2013

25.–28. junij: za fante in dekleta 4.–7. razreda

29. junij–2. julij: za fante in dekleta 7.–9. razreda

3.–6. julij: za srednješolce

Začetek: prvi dan ob 17.30, konec zadnji dan ok. 13.00.

Informacije in prijave: Klemen Balažič

RAKOVNIK - ROMARSKI SHOD

24. maj, petek

Svete maše: 7.30, 9.00, 10.30, 18.30.

25. maj, sobota

Obnovitev posvetitve Marijinemu brezmadežnemu Srcu ob 70-letnici pravne slovesnosti (maj 1943).

Med nami tudi podoba **Marije Pomagaj z Brezij.**

- 9.00-12.30: **molitveni dan za duhovne poklice.**

- 11.00: sveta maša (sal. inšpektor **mag. Janez Potočnik**)

- 20.00: maša pri luški kapeli (provincial frančiškanov p. Stane Zore), procesija s svečkami in podobo Marije Pomagaj v cerkev, celonočno bedenje. Pojejo: **mladi iz župnije Lj. Vič.**

26. maj, nedelja

- Svete maše: 5.00, 7.30, 9.00, 10.30, 15.00, 18.30.

- 15.00: **glavna romarska pobožnost:** spiritual lj. bogoslovja **dr. Primož Krečič.**

Klemen Balažič, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com

s. Martina Golavšek, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/57.41.075 ali 031/443.771; md.bled@gmail.com

Boštjan Jamnik, Don Boskov trg 1, 3000 Celje, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si

s. Metka Kastelic, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana; tel. 031/736 214, kastelic.metka@gmail.com

Jožef Krnc, tel. 031/319.242, zupnija.verzej@gmail.com

Ivan Kuhar, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si

Blažka Merkac, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 smp@salve.si

s. Barbara Poredoš, tel. 041/811.369 barbara.poredos@gmail.com

Ivan Turk, Puščenjakova 1, 9241 Veržej, tel. 031/358.018; ivan.turk@salve.si

Jože Vidic, Tabor 29, 1380 Cerknica, tel.: 041/ 728.293

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Salezijanski vestnik podarjamo tistim, ki ga želijo. Leta 1877 ga je ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku izhaja od leta 1904. Po don Boskovi zamisli je SV dar vsem (torej zastoni), ki s simpatijo spremljajo salezijansko delo med mladimi in v misijonih.

Hvaležni smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov. Ponudite ga svojim sorodnikom in prijateljem. Takoj nam sporočite spremembo naslova.

SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA
tel.: 01/42.73.028
vestnik@sdb.si

*Kdor daruje hvalno daritev,
mi izkazuje čast,
kdor hodi pravo pot,
mu pokažem Božje odrešenje.*

Psalm 50

Čarobna paličica

Don Boskove reči

Sem čarobna paličica in živim v zeleni platneni šatulji. Čeprav imam leseno srce, opazujem življenje z očmi umetnice. Z gospodarjem sva profesionalen žonglerski par. Moj gospodar je spreten človek, suhljat in preskušan v življenju. Ni bilo vedno lepo. Zahvaljujoč gledalcem in ubogim izzivalcem po vaseh, koder se potikava, se nekako prebija skozi življenje. Dan vedno zaključiva v gostilni, da proslaviva in obenem preženeva dolgčas, ki se nabere od postopanja po trgih z vedno enakimi točkami.

V svojih spomini hranim enega neizbrisljivega. Bili so dnevi velikega semnja v Chieriju. Gospodar je svojo predstavo začel z običajnimi rokohitrskimi igrami in izzval gledalce. Bila sem mirna, saj sem bila prepričana, da bo moj gospodar zmagal pri vsaki igri.

Nato je trg od enega konca do drugega pretekel v dveh minutah in pol, skoraj s hitrostjo vlaka! Potrpežljivo sem čakala v zeleni vreči, da pridem na vrsto. Nenadoma pa se je nekaj mladeničev postavilo pred gospodarja: nekdo izmed njih je sprejel izziv. Njihovemu šampionu je bilo ime Janez. Gospodar ga je zaničljivo pogledal in stavil 20 lir, kar je bilo kar precej denarja. Fantje so spraznili vse žepe, da so

dobili to vsoto. Ko se je razvedelo za tekmovanje, se je nabrala velika množica.

Gospodar je bil hiter, a tisti mladenič je bil prava puščica! Gospodar se je na pol poti ustavil in predal tekmo. To je bila njegova običajna ukana: tako je lahko zahteval nov izziv in podvojil vsoto. Za 40 lir je določil skok čez jarek. Gospodar in mladenič sta ga preskočila enakovredno, čeprav ga je slednji preskočil s salto in požel aplavz gledalcev.

»Izberi katerokoli spretnostno igro, a tokrat staviva za 80 lir!« je predlagal gospodar. Mladenič je izbral prav mene, čarobno paličico. To je bila najljubša predstava mojega gospodarja. Gotovo bo zmagal. Janez me je prijazno stisnil med svoje prste. Prežela me je toplota, ki je nisem še nikdar občutila. Na moj zgornji konec je nataknil klobuk in me začel nežno podajati na svoje prste od mezince do sredince. Lahkotno sem poplesavala na njegovem zapestju, komolcu, rami, bradi, ustnicah, nosu in čelu. Nato sem se po isti poti vrnila na njegovo ped. Gledalci so navdušeno ploskali.

Na vrsti je bil moj gospodar. Ko sem poskakovala po njegovih prstih, sem razmišljala, kako bi lahko temu simpatičnemu fantu pomagala. Ko sem prišla na nos, sem se opotekla in padla.

Janez je zmagal. Prijatelji so ga od veselja odnesli na ramenih. Gospodar me je spravil nazaj v zeleno platneno šatuljo. Sploh mi ni očital. V njegovih očeh pa sem vseeno opazila kanček občudovanja.

José J. Gómez Palacios

